Cele şapte legi spirituale ale succesului
Un ghid practic pentru împlinirea viselor

Deepak Chopra

Tu eşti ceea ce îţi doreşti foarte profund.
Dorinţa este cea care îţi determină voinţa.
Voinţa stă la baza faptelor tale.
Iar faptele îţi creează destinul.
Brihadaranyaka Upanishad IV.4.5

Mulţumiri

Aş dori să-mi exprim recunoştinţa şi iubirea pentru următoarele persoane:

Pentru Janet Mills, care m-a ajutat să scriu această carte de la început şi până la sfârşit.

Pentru Rita Chopra, Mallika Chopra şi Gautama Chopra, care sunt expresia vie a celor Şapte Legi Spirituale.

Pentru Ray Chambers, Gayle Rose, Adrianna Nienow, David Simon, George Harrison, Naomi Judd, Demi Moore şi Alice Walton, care au dat dovadă de curaj în împlinirea unui destin îndrăzneţ, inspirat şi nobil, transformându-şi astfel viaţa.

Pentru Roger Gabriel, Brent Becvar, Rose Bueno-Murphy, şi pentru tot personalul de la Sharp Center for Mind-Body Medicine, care au fost exemple vii pentru toţi oaspeţii şi pacienţii noştri.

Pentru Deepak Singh, Geeta Singh, şi pentru întreg personalul de la Quantum Publications, care au dat dovadă de mult entuziasm în publicarea acestei lucrări.

Pentru Muriel Nellis, a cărei intenţie neabătută de a păstra cel mai înalt nivel de calitate în tot ceea ce am întreprins până acum o respect foarte mult.

Pentru Richard Perl, un mare exemplu de abnegaţie.

Pentru Arielle Ford, care are o credinţă nezdruncinată în cunoaşterea de sine şi un entuziasm contagios atunci când trebuie să-i ajute pe alţii să-şi transforme viaţa.

În sfârşit, dar nu în cele din urmă, pentru Bill Elkus, pe a cărui prietenie şi înţelegere m-am bazat întotdeauna.

Introducere

Deşi mi-am intitulat această carte *Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului,* i-aş fi putut spune la fel de bine şi *Cele Şapte Legi Spirituale ale vieţii,* căci ea descrie aceleaşi principii de care se foloseşte natura atunci când creează în existenţa materială tot ceea ce vedem, auzim, mirosim, atingem sau gustăm.

În lucrarea mea anterioară, *Crearea prosperităţii: conştiinţa bogăţiei în câmpul tuturor posibilităţilor,* am subliniat care sunt paşii către realizarea unei conştiinţe a prosperităţii bazată pe înţelegerea obiectivă a legilor naturii. Esenţa lucrării de faţă o reprezintă *Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului.* Integrarea acestei cunoaşteri în conştiinţa dumneavoastră vă va da posibilitatea să creaţi o bogăţie nelimitată aproape fără nici un efort şi să experimentaţi succesul în tot ceea ce întreprindeţi.

Succesul în viaţă ar putea fi definit ca o expansiune continuă a fericirii şi ca o împlinire progresivă a scopurilor nobile pe care şi le propune omul. Succesul este capacitatea noastră de a ne împlini dorinţele fără eforturi deosebite. În mod curios, oamenii au considerat dintotdeauna că pentru a atinge succesul este nevoie de eforturi uriaşe, sacrificându-i de multe ori pe cei din jur. Avem nevoie astăzi de o viziune mai spirituală asupra succesului şi prosperităţii, care reprezintă curgerea abundentă a tot ceea ce este bun în lume către noi. Cunoaşterea şi practica legilor spirituale ne permit să intrăm în armonie cu natura, creând ceea ce avem nevoie într-o stare de bucurie şi iubire, dar şi de detaşare.

Succesul are multe feţe; bogăţia materială nu reprezintă decât una din componentele sale. Mai mult, el trebuie privit ca o călătorie, nu ca destinaţia finală. Belşugul material în toate expresiile sale este – ce-i drept – unul din acele aspecte care fac ca această călătorie să fie mai confortabilă. Succesul include însă mai multe faţete: o stare de bună sănătate, de energie şi entuziasm, relaţii interumane plăcute, o stare de libertate creativă, de stabilitate emoţională şi psihică, sentimentul bunăstării interioare şi starea de pace mentală.

Chiar dacă experimentăm toate aceste aspecte, noi vom rămâne neîmpliniţi dacă nu vom şti să cultivăm sămânţa divinităţii dinlăuntrul nostru. De fapt, noi suntem una cu această divinitate, iar zeii şi zeiţele din interiorul nostru se află într-o stare embrionară şi nu îşi doresc altceva decât să se manifeste plenar. De aceea, adevăratul succes reprezintă o experienţă miraculoasă. El este tot una cu revelarea divinităţii din noi înşine, dar şi perceperea ei oriunde ne-am afla, în ochii unui copil, în frumuseţea delicată a unei flori, în zborul unei păsări. Atunci când vom începe să experimentăm viaţa ca o expresie miraculoasă a divinităţii – nu ocazional, ci tot timpul – abia atunci vom cunoaşte adevărata semnificaţie a succesului.

* *

Înainte de a defini cele Şapte Legi Spirituale ne propunem să explicăm puţin conceptul de lege. Legea este un proces prin care ceea ce este nemanifestat devine manifest, prin care observatorul devine obiectul observat, prin care cel care vede devine una cu ceea ce vede, prin care cel care visează devine una cu visul său.

Întreaga creaţie, tot ceea ce există în lumea fizică, este rezultatul transformării principiilor nemanifestate în obiecte manifestate. Tot ceea ce vedem cu ochii s-a născut din necunoscut. Corpul nostru fizic, universul fizic, tot ceea ce putem percepe cu ajutorul simţurilor, reprezintă transformarea unor principii nemanifestate, necunoscute şi invizibile în obiecte manifestate, cunoscute şi vizibile.

Universul fizic nu este altceva decât Sinele care se apleacă asupra Sa pentru a se experimenta pe Sine ca spirit, minte şi materie fizică. Altfel spus, orice proces de creaţie este un proces prin care Sinele (sau divinitatea) se exprimă pe el însuşi. Conştiinţa în mişcare se exprimă pe sine sub forma obiectelor care există în univers, în eternul dans al vieţii.

Sursa întregii creaţii este divinitatea (sau spiritul). Procesul creaţiei nu este altceva decât divinitatea în mişcare (adică mintea), iar obiectul creaţiei este universul fizic (care include şi corpul fizic). Aceste trei componente ale realităţii – spiritul, mintea şi corpul; sau observatorul, procesul observării şi obiectul observat – reprezintă în esenţă unul şi acelaşi lucru. Toate provin din aceeaşi sursă: câmpul potenţialităţii pure, adică principiul nemanifestat.

Legile fizice ale universului nu reprezintă altceva decât acest proces al divinităţii în mişcare, sau al conştiinţei în mişcare. Dacă înţelegem şi aplicăm aceste legi în viaţa noastră, noi putem crea tot ceea ce dorim, căci aceleaşi legi pe care le foloseşte natura pentru a crea o pădure, o galaxie, o stea, sau propriul nostru corp, pot fi folosite şi pentru împlinirea dorinţelor noastre cele mai profunde.

Putem trece acum la definirea celor Şapte Legi Spirituale ale succesului, pentru a vedea apoi cum le putem aplica în viaţa noastră.

Capitolul 1
Legea potenţialităţii pure

Sursa întregii creaţii este conştiinţa pură… potenţialitatea pură care încearcă să exprime ceea ce este nemanifestat într-o formă manifestată.

Dacă realizăm că Sinele nostru real este potenţialitate pură, noi ne punem în rezonanţă cu acea putere care manifestă tot ceea ce există în univers.

La început nu exista nici existenţă, nici non-existenţă. Toată această lume nu era decât energie nemanifestată…

Cel Unic respira, fără respiraţie, prin propria Sa putere. Şi nu exista nimic altceva…

Imnul Creaţiei, Rig Veda

Prima lege spirituală a succesului este *Legea Purei Potenţialităţi.* Esenţa acestei legi constă în faptul că, în stare esenţială, noi suntem conştiinţă pură. Conştiinţa pură este tot una cu potenţialitatea pură; ea reprezintă un câmp al tuturor posibilităţilor şi al creativităţii infinite. Conştiinţa pură este esenţa noastră spirituală. Fiind infinită şi nelimitată, ea reprezintă de asemenea şi beatitudine pură. Celelalte atribute ale conştiinţei sunt cunoaşterea pură, tăcerea infinită, echilibrul perfect, invincibilitatea, simplitatea şi beatitudinea. Aceasta este natura noastră esenţială. Natura noastră fundamentală ţine de potenţialitatea pură.

Atunci când ne descoperim natura esenţială şi aflăm cine suntem cu adevărat, noi ne cunoaştem pe sine, iar această *cunoaştere de sine* reprezintă cheia împlinirii tuturor viselor, căci

Sinele este posibilitatea eternă, potențialul nemăsurat al tuturor lucrurilor care au existat, există şi vor exista vreodată. *Legea potențialității pure* ar mai putea fi numită şi *Legea Unității,* căci la baza infinitei diversități a vieții se află *unitatea* spiritului omniprezent. Nu există nici o separare între noi şi acest câmp de energie. Câmpul potențialității pure este propriul nostru Sine. Cu cât ne experimentăm mai mult adevărata natură, cu atât mai aproape suntem de câmpul potențialității pure.

Experiența Sinelui sau „cunoaşterea de sine" înseamnă centrarea punctului nostru de referință în propriul nostru spirit, şi nu asupra obiectelor experienței noastre. Opusul centrării în sine este centrarea asupra obiectelor. Atunci când suntem centrați asupra obiectelor noi depindem întotdeauna de obiectele din lumea exterioară, inclusiv de situații, circumstanțe, oameni şi lucruri. Cei care sunt centrați asupra obiectelor caută întotdeauna aprobarea celor din jur. Gândirea şi comportamentul lor reprezintă inevitabil anticiparea unui răspuns din exterior. De aceea, acest tip de comportament are la bază teama (ca anticiparea lor să nu se împlinească).

Cei care sunt centrați asupra obiectelor simt tot timpul nevoia de a controla lucrurile. Ei simt nevoia de a deține o putere asupra lumii exterioare. Nevoia de aprobare, de control asupra lucrurilor şi de putere asupra lumii exterioare are la bază teama. Acest tip de putere nu are nimic de-a face cu puterea potențialității pure, adică a Sinelui, care este puterea *reală.* Atunci când experimentăm puterea Sinelui teama dispare; la fel şi dorința de a controla, sau lupta pentru aprobare ori pentru puterea exterioară.

În cazul centrării asupra obiectelor, punctul de referință interioară este egoul. Noi nu suntem însă tot una cu egoul nostru. Acesta nu este decât o imagine de sine, o mască socială, rolul pe care îl jucăm. Masca noastră socială este cea care are nevoie de aprobare. Ea este cea care doreşte controlul şi care caută puterea exterioară, întrucât trăieşte din teamă.

Sinele real, care este spiritul sau sufletul nostru, este complet liber. El este imun la critici, nu se teme de nici o provocare şi nu se simte inferior nimănui. Pe de altă parte, el este umil şi nu se simte superior nimănui, căci ştie că toată lumea este identică cu el, este acelaşi spirit sub diferite înfățişări.

Aceasta este diferența esențială între centrarea asupra obiectelor şi centrarea în sine. Cei care sunt centrați în sine îşi experimentează adevărata ființă, care nu se teme de nici o provocare, îi respectă pe toți cei din jur şi nu se simte inferioară nimănui. De aceea, puterea Sinelui este puterea reală.

Pe de altă parte, puterea bazată pe centrarea asupra obiectelor lumii exterioare este o putere falsă. Fiind bazată pe ego, ea nu durează decât atâta vreme cât obiectul său de referință este prezent. De pildă, dacă avem un anumit titlu, cum ar fi cel de preşedinte al unei țări sau al unei companii, sau dacă avem foarte mulți bani, puterea de care dispunem dispare odată cu pierderea funcției sau a banilor. Puterea bazată pe ego nu durează decât atâta vreme cât durează obiectul ei. Ea dispare odată cu titlul, funcția sau banii care au generat-o.

În schimb, puterea sinelui este permanentă, căci are la bază cunoaşterea de Sine. Ea are o serie de caracteristici. De pildă, ea are puterea de a atrage oamenii sau obiectele de care avem nevoie către noi. Magnetizează oamenii, situațiile şi circumstanțele, astfel încât acestea să sprijine dorințele noastre. Acest sprijin este special, căci vine din partea legilor naturii, al divinității, al unei stări de grație. Această putere creează o legătură între noi şi restul oamenilor, de care ne bucurăm deopotrivă noi şi ei. Este puterea iubirii.

* *

Cum putem aplica însă în viața noastră *Legea potențialității pure,* câmpul tuturor posibilităților? Dacă dorim să ne bucurăm de beneficiile câmpului potențialității pure, să ne folosim plenar de creativitatea care caracterizează pura conştiință, este nevoie mai întâi de toate să avem acces la ea. Una din manierele prin care putem căpăta acces la câmpul potențialității pure este practica zilnică a tăcerii, a meditației, a ne-emiterii de judecăți de valoare. Timpul petrecut în natură permite de asemenea racordarea la calitățile inerente acestui câmp: creativitatea infinită, libertatea şi beatitudinea.

Practica tăcerii înseamnă angajamentul ferm de a petrece zilnic o anumită perioadă de timp pentru *a fi pur şi simplu.* Experimentarea tăcerii înseamnă o renunțare temporară la activitatea vorbirii, dar şi la alte activități, cum ar fi privitul la televizor, ascultarea radioului sau citirea unei cărți. Cine nu îşi oferă posibilitatea de a experimenta din când în când tăcerea nu face altceva decât să îşi stimuleze la infinit dialogul interior mental.

De aceea, vă recomandăm să vă fixaţi un interval în care să experimentaţi zilnic tăcerea. Sau, puteţi face un angajament interior că de-a lungul unui anumit interval de timp veţi fi complet tăcut (în fiecare zi). De pildă, puteţi practica acest lucru timp de două ore, sau dacă vi se pare prea mult, măcar o oră. Din când în când, experimentaţi tăcerea un interval ceva mai lung de timp, cum ar fi o zi întreagă, două zile, sau chiar o săptămână.

Ce se întâmplă atunci când experimentăm această tăcere? La început, dialogul nostru interior devine chiar mai turbulent ca de obicei. Simţim atunci nevoia de a vorbi sau de a gândi, chiar mai intens decât suntem obişnuiţi. Am cunoscut oameni care parcă au înnebunit în prima zi de practică a tăcerii. Anxietatea şi agitaţia par să crească exponenţial la început, dar pe măsură ce experienţa avansează, dialogul interior începe să se domolească. În curând, tăcerea devine profundă, căci până la urmă mintea renunţă, realizând că este inutil să se învârtă în cuşcă dacă Stăpânul, Sinele, cel care dispune cu adevărat de liberul arbitru, nu doreşte să vorbească. Atunci când dialogul interior se linişteşte, noi începem să experimentăm liniştea şi pacea specifice câmpului potenţialităţii pure.

Aşadar, practica periodică a tăcerii este una din căile prin care putem experimenta *Legea potenţialităţii pure.* Meditaţia zilnică este o altă cale. La modul ideal ar trebui să medităm cel puţin o jumătate de oră în fiecare dimineaţă, şi o altă jumătate de oră în fiecare seară. Meditaţia ne va învăţa să experimentăm câmpul tăcerii şi al conştiinţei pure. În acest câmp se află energia corelaţiilor infinite, puterea infinită de organizare, temelia supremă a creaţiei, în care totul este inseparabil conectat cu restul.

În capitolul referitor la cea de-a cincea lege spirituală, *Legea intenţiei şi a dorinţei,* vom vedea cum putem introduce în acest câmp o intenţie personală şi cum împlinirea dorinţei noastre se va produce spontan. Dar mai întâi de toate trebuie să învăţăm să experimentăm liniştea. Starea de linişte este prima premisă pentru manifestarea dorinţelor noastre, căci ea reprezintă singura punte cu câmpul potenţialităţii pure, cel care poate orchestra pentru noi o infinitate de detalii favorabile.

Imaginaţi-vă că aruncaţi cu o piatră într-un lac liniştit. Când valurile se liniştesc, aruncaţi cu o nouă piatră. Exact acelaşi lucru se produce atunci când pătrundem în câmpul tăcerii pure şi introducem în el intenţia noastră. În această tăcere, chiar şi cea mai slabă intenţie va produce valuri în lacul liniştit al conştiinţei universale, care leagă între ele toate formele creaţiei. Dacă nu experimentăm însă liniştea conştiinţei, dacă mintea noastră este la fel de agitată ca şi un ocean sub furtună, putem arunca Everestul în oceanul infinit al conştiinţei universale şi tot nu vom remarca nimic. În Biblie există faimosul citat: „Fii liniştit, şi află că Eu sunt Dumnezeul tău". Această realizare nu poate fi obţinută decât prin meditaţie.

O altă modalitate de a avea acces la câmpul potenţialităţii pure este practica ne-emiterii de judecăţi de valoare. Judecata se referă la evaluarea permanentă a lucrurilor ca fiind bune sau rele, corecte sau greşite. Atunci când evaluăm, clasificăm, analizăm în permanenţă lucrurile, când punem etichete pretutindeni, noi dăm naştere la foarte multe turbulenţe în dialogul nostru interior. Aceste turbulenţe blochează fluxul de energie între noi şi câmpul potenţialităţii pure, pentru simplul motiv că noi „ratăm" intervalul dintre gândurile noastre, singurul în care putem sesiza liniştea.

De aceea, acest interval reprezintă chiar puntea de legătură cu câmpul potenţialităţii pure. Această stare de conştiinţă pură, de pace interioară, spaţiul tăcut dintre gânduri, este puntea care face legătura cu marea putere. Cei care nu sesizează acest interval nu conştientizează nici legătura cu câmpul potenţialităţii pure şi al creativităţii infinite.

În *Cursul miracolelor* există o rugăciune care sună astfel: „Astăzi nu voi judeca nimic din ceea ce se petrece". Ne-emiterea de judecăţi creează în mintea noastră o stare de linişte. De aceea, cel mai bine ar fi să vă începeţi ziua rostind această afirmaţie pozitivă. Mai mult, de-a lungul zilei va trebui să vă reamintiţi constant de această afirmaţie, ori de câte ori constataţi că emiteţi judecăţi de valoare. Dacă practicarea acestei metode pe întreaga durată a zilei vi se pare prea dificilă, puteţi să o limitaţi la un interval mai scurt, cum ar fi de pildă: „În următoarele două ore nu voi judeca nimic din ceea ce se petrece", sau „În următoarea oră voi experimenta lipsa judecăţilor de valoare". Puteţi extinde apoi gradat intervalul.

Aşadar, tăcerea, meditaţia şi ne-emiterea judecăţilor de valoare permit accesul la câmpul potenţialităţii pure, descris de prima lege spirituală. După ce veţi reuşi să stabiliţi acest contact veţi putea adăuga şi o a patra componentă la această practică: petrecerea regulată a timpului în

comuniune directă cu natura. Petrecerea timpului în natură ne permite să sesizăm interacțiunea armonioasă care există între toate elementele şi forțele vieții, dăruindu-ne intuiția unității noastre cu întreaga viață. Indiferent dacă este vorba de un pârâu, de o pădure, de un munte, un lac sau de malul mării, această legătură cu inteligența naturii ne poate fi de un real folos în stabilirea contactului cu câmpul potențialității pure.

Este important să învățați cum să intrați în contact cu esența cea mai lăuntrică a ființei dumneavoastră. Această esență a ființei există dincolo de ego. Ea este lipsită de teamă, este liberă, este imună la critici şi nu se teme de provocări. Ea nu se simte superioară nimănui, dar nici inferioară, fiind plină de mister, de magie, de lumină.

Accesul la adevărata esență vă va permite o privire mai profundă în oglinda relațiilor, căci orice relație reprezintă o reflexie a legăturii care există între dumneavoastră şi propria dumneavoastră ființă. Spre exemplu, dacă în interiorul dumneavoastră există sentimente de vinovăție, de teamă şi insecuritate legate de lipsa banilor, a succesului sau a oricăror alte lucruri, aceste trăsături de bază ale personalității dumneavoastră se vor reflecta în comportamentul dumneavoastră, şi implicit în relațiile dumneavoastră cu ceilalți oameni. Oricât de mulți bani ați dobândi, ele nu vor putea elimina aceste probleme existențiale ale dumneavoastră, căci ele fac parte din însăşi structura personalității dumneavoastră. Singura soluție este contactul cu Sinele. Atunci când veți fi ancorați în Sinele dumneavoastră real, când îi veți înțelege cu adevărat natura reală, teama, vinovăția şi insecuritatea vor dispărea, căci veți realiza că esența oricărei bogății materiale este energia vieții, este potențialitate pură. Iar potențialitatea pură este natura dumneavoastră intrinsecă.

Pe măsură ce veți căpăta un acces din ce în ce mai profund la adevărata dumneavoastră natură, veți începe să receptați în mod spontan gânduri creative, căci câmpul potențialității pure este şi câmpul creativității infinite şi al cunoaşterii pure. Filosoful şi poetul austriac Franz Kafka spunea odată: „Nu trebuie să părăseşti camera. Este suficient să rămâi aşezat la masă şi să asculți. Nu trebuie nici măcar să asculți; este suficient să aştepți. Nu trebuie nici măcar să aştepți; este suficient să înveți să rămâi liniştit, şi împăcat, şi solitar, iar lumea ți se va oferi singură şi de bunăvoie. Ea nu are de ales: se va revela singură, în extaz, la picioarele tale".

Bogăția universului, această abundență incredibilă, reprezintă expresia minții creatoare a naturii. Cu cât veți reuşi să vă acordați mai puternic la această minte a naturii, cu atât mai puternic va fi accesul dumneavoastră la creativitatea sa infinită. Dar mai întâi de toate trebuie să învățați să transcendeți agitația dialogului interior, căci numai aşa vă veți putea conecta la această minte abundentă, infinită, creatoare. Iar atunci veți putea crea posibilitatea unei activități dinamice, rămânând în acelaşi timp ancorați în liniştea minții eterne, nelimitate, creatoare. Această incredibilă combinație între mintea infinită şi tăcută, pe de o parte, şi mintea individuală, dinamică şi activă, pe de altă parte, reprezintă acel echilibru între tăcere şi mişcare care poate crea tot ceea ce vă doriți. Această co-existență simultană a opuşilor – a tăcerii şi dinamismului – vă va ajuta să deveniți independenți față de orice situație, față de circumstanțe, oameni şi lucruri.

Devenind martorul liniştit al acestei minunate co-existențe a opuşilor vă veți racorda la lumea energiei, la supa cuantică de care vorbesc savanții, la acel fundament nematerial care stă la baza lumii materiale. Această lume a energiei este fluidă, dinamică, veşnic în schimbare. Simultan, ea este nemişcată, tăcută, eternă şi liniştită.

Luată separat, liniştea este potențialitatea creativității; luată separat, mişcarea înseamnă creativitate limitată la un singur aspect al său. Combinația dintre linişte şi mişcare vă va permite însă să vă dezlănțuiți creativitatea în *toate* direcțiile, oriunde vă va conduce puterea atenției dumneavoastră.

De aceea, oriunde vă conduce mişcarea şi activitatea, luați cu dumneavoastră liniştea. În acest fel, mişcarea haotică din jurul dumneavoastră nu va împiedica niciodată accesul dumneavoastră la rezervorul creativității universale, la câmpul potențialității pure.

Aplicarea Legii potențialității pure

Voi pune în practică *Legea potențialității pure,* angajându-mă să aplic următoarele etape:

1. Voi intra în contact cu câmpul potențialității pure practicând în fiecare zi tăcerea, existența pură. Voi sta într-o meditație tăcută de cel puțin două ori pe zi, timp de aproximativ 30 de minute dimineața şi 30 de minute seara.

2. Voi urmări să intru în fiecare zi în comuniune directă cu natura, devenind martorul tăcut al inteligenţei care există în fiecare fiinţă vie. Mă voi aşeza în tăcere şi voi privi apusul soarelui, sau voi asculta sunetul valurilor oceanului ori al unui pârâu, sau voi mirosi pur şi simplu mireasma unei flori. În extazul propriei mele tăceri şi prin comuniunea cu natura, mă voi desfăta cu principiul vieţii care a existat din toate timpurile, conectându-mă la câmpul potenţialităţii pure şi al creativităţii nelimitate.
3. Voi practica ne-emiterea de judecăţi de valoare. Îmi voi începe fiecare zi cu afirmaţia: „Astăzi nu voi judeca nimic din ceea ce se petrece", iar de-a lungul zilei îmi voi reaminti mereu această intenţie.

Capitolul 2
Legea dăruirii (consacrării)

Universul operează prin intermediul schimburilor dinamice… Dăruirea şi primirea reprezintă aspecte diferite ale fluxului de energie care curge prin univers.

Prin voinţa de a dărui (consacra) ceea ce urmărim să dobândim, noi permitem libera circulaţie a energiei universale, a abundenţei energetice, în viaţa noastră.

Tu goleşti mereu şi mereu acest fragil vas, dar îl umpli apoi cu viaţă nouă. Porţi tot timpul acest fluier micuţ, confecţionat dintr-o tulpină de trestie, prin peregrinările Tale, şi cânţi la el melodii veşnic noi… Darurile Tale infinite coboară asupra mea, şi trebuie să le ţin în micuţele mele mâini. Epocile trec, dar Tu continui să curgi, fără ca vasul să se umple vreodată până la limită.

Rabindranath Tagore, Gitanjali

Cea de-a doua lege spirituală a succesului este *Legea dăruirii.* Ea ar mai putea fi numită şi *Legea dăruirii şi primirii,* căci universul operează prin intermediul schimburilor dinamice. Nimic nu este static în univers. Corpul nostru se află într-un schimb constant cu corpul universului; mintea noastră interacţionează dinamic cu mintea cosmosului; energia noastră este o expresie a energiei cosmice.

Fluxul vieţii nu înseamnă altceva decât interacţiunea armonioasă a tuturor elementelor şi forţelor care structurează câmpul existenţei. Această interacţiune armonioasă a elementelor şi forţelor din viaţa noastră operează sub forma *Legii dăruirii.* Întrucât corpul şi mintea noastră, pe de o parte, şi universul, pe de altă parte, se află într-un schimb constant şi dinamic, blocarea circulaţiei energiei ar fi similară cu oprirea circulaţiei sângelui. Atunci când sângele se opreşte din mişcare, el se coagulează, pierzându-şi astfel calităţile şi esenţa. De aceea, dacă doriţi să aveţi parte de bunăstare şi belşug, este important să dăruiţi şi să primiţi, lăsând energia dorinţelor dumneavoastră să curgă liber prin viaţa dumneavoastră.

Cuvântul „afluenţă" provine de la „afluire", care înseamnă „a curge din abundenţă". Banii nu sunt altceva decât un simbol al energiei vieţii pe care o schimbăm tot timpul, dăruind-o în schimbul serviciilor pe care ni le face universul. O altă expresie pentru bani este „devize"[1], care reflectă la rândul lui curgerea continuă a energiei. Cuvântul *currency* provine de la latinescul „currere", care înseamnă „a alerga" sau „a curge".

Aşadar, dacă blocăm circulaţia banilor, dacă singura noastră intenţie este aceea de a ne crampona de banii noştri şi de a-i depozita ca să ne bucurăm numai noi de ei, noi vom bloca de fapt circulaţia energiei vieţii în propria noastră viaţă. Pentru ca energia să continuă să curgă către noi, este necesar să o lăsăm să circule liber. La fel ca un râu, banii trebuie să circule continuu, căci în caz contrar vor începe să stagneze, să se coaguleze, sufocând însăşi forţa vieţii. Viaţa şi vitalitatea acestei forţe nu pot fi menţinute decât prin libera circulaţie a banilor.

Orice relaţie implică actul de a dărui şi de a primi. Dăruirea atrage după sine primirea, la fel cum primirea atrage după sine dăruirea. Ceea ce merge în sus va trebui să coboare la un moment dat, la fel cum ceea ce pleacă de la noi va trebui să se reîntoarcă mai devreme sau mai târziu. De fapt, primirea nu este diferită de dăruire, căci dăruirea şi primirea sunt cele două feţe ale aceleaşi monede: fluxul energiei universale. Dacă veţi bloca acest flux (în orice direcţie), nu veţi face altceva decât să vă opuneţi inteligenţei naturii.

---

[1] N.tr. În limba engleză: *currency,* cuvânt care poate fi asociat cu „curent", „curgere".

Orice sământă conţine în ea promisiunea a o sută de păduri. Pentru aceasta trebuie ca ea să nu fie însă depozitată într-un sac. Este necesar ca inteligenţa ei să fie dăruită solului fertil. Prin acest act de dăruire, energia ei invizibilă începe să curgă către manifestarea în planul material.

Cu cât veţi dărui mai mult, cu atât veţi primi mai mult, căci bogăţia universului va continua să circule astfel prin viaţa dumneavoastră. De fapt, tot ceea ce este cu adevărat valoros în viaţă nu face altceva decât să se multiplice continuu atunci când este dăruit. Dacă ceva nu se multiplică prin dăruire, atunci nu merită să fie dăruit, nici primit. Dacă simţiţi că aţi pierdut ceva prin actul dăruirii, atunci darul nu a fost sincer, şi deci nu va provoca o creştere. Dacă dăruiţi ceva împotriva dorinţei dumneavoastră reale, actul dumneavoastră va fi golit de energie.

Altfel spus, intenţia care se ascunde în spatele dăruirii şi primirii are o importanţă vitală. Intenţia ar trebui să fie întotdeauna aceea de a da naştere la fericire, deopotrivă pentru cel care dăruieşte şi pentru cel care primeşte, căci fericirea este sursa vieţii, şi de aceea ea generează creştere. Ceea ce se întoarce înapoi este direct proporţional cu intenţia necondiţionată de a dărui din inimă. De aceea, actul dăruirii trebuie să fie plin de bucurie, iar starea dumneavoastră mentală ar trebui să fie una de continuă fericire odată cu *fiecare* act de dăruire. În acest fel, energia care stă la baza dăruirii se va amplifica de un mare număr de ori.

În realitate, practica *Legii dăruirii* este extrem de simplă: dacă doreşti să ai parte de bucurie, fă-i pe alţii să se bucure; dacă doreşti să ai parte de iubire, învaţă să-i iubeşti pe alţii; dacă doreşti atenţie şi apreciere, învaţă să-i apreciezi pe alţii, acordându-le atenţia ta; dacă doreşti prosperitate materială, ajută-i pe cei din jur să devină prosperi. De fapt, calea cea mai uşoară de a obţine ceea ce doreşti constă în a-i ajuta pe alţii să obţină ceea ce doresc. Acest principiu se aplică în egală măsură indivizilor, corporaţiilor, societăţilor şi naţiunilor. Dacă doreşti să fii binecuvântat cu tot ce este mai bun în viaţă, învaţă să-i binecuvântezi în tăcere pe cei din jur, ajutându-i să obţină tot ce este mai bun în viaţă.

Chiar şi gândul de a dărui, de a binecuvânta, sau o simplă *rugăciune,* au puterea de a schimba viaţa celor din jur, şi implicit pe a noastră. Explicaţia este simplă: dacă reducem corpul nostru la starea sa esenţială, el devine un nod de energii şi informaţii într-un univers de energii şi informaţii. Noi nu suntem altceva decât noduri de conştiinţă localizate într-un univers conştient. Cuvântul „conştiinţă" implică însă ceva mai mult decât energia şi informaţiile: el implică organizarea acestor energii şi a acestor informaţii sub forma vie a gândurilor. Altfel spus, noi suntem mănunchiuri de gânduri într-un univers gânditor. Iar gândurile au puterea de a transforma.

Viaţa este dansul etern al conştiinţei care se exprimă pe sine sub forma schimburilor dinamice de impulsuri inteligente între microcosmos şi macrocosmos, între corpul uman şi corpul universal, între mintea umană şi mintea cosmică.

Învăţând să dăruim ceea ce dorim să obţinem, noi activăm şi regizăm dansul vieţii, imprimându-i o mişcare sublimă, vie, dinamică, ce constituie însăşi esenţa vieţii.

* *

Cea mai bună cale de a activa *Legea dăruirii* – de a declanşa întregul proces al circulaţiei – constă în luarea deciziei ca ori de câte ori intrăm în contact cu cineva, să-i dăruim ceva. Nu trebuie să fie neapărat un obiect material; poate fi o simplă floare, un compliment sau o rugăciune. De fapt, formele cele mai eficiente de dăruire sunt cele nemateriale. Daruri precum afecţiunea, atenţia, respectul, aprecierea şi iubirea sunt cele mai preţioase între toate, şi ele nu costă nimic. Atunci când vă întâlniţi cu cineva, îi puteţi oferi în tăcere o binecuvântare, îi puteţi dori fericire, bucurie, un surâs. Acest tip de dăruire tăcută este foarte puternic.

Unul din principiile pe care le-am învăţat de la familia mea pe când eram copil, predându-l apoi mai departe copiilor mei, a fost acela de a nu intra niciodată în casa cuiva fără a-i duce un cadou, fără a-i dărui ceva. Vă puteţi spune: „Cum să le dăruiesc altora, când deocamdată nu am destul nici pentru mine?" Le puteţi dărui totuşi o floare. O singură floare. Puteţi aduce o simplă felicitare pe care să scrieţi ce simţiţi pentru persoana respectivă. Puteţi face un compliment. Puteţi spune o rugăciune.

Luaţi decizia să dăruiţi oriunde v-aţi afla, tuturor celor cu care vă întâlniţi. Atât timp cât veţi dărui, veţi primi. Cu cât veţi dărui mai mult, cu atât mai mare va deveni încrederea dumneavoastră în efectele miraculoase ale acestei legi. Cu cât veţi primi mai mult, cu atât mai mare va deveni capacitatea dumneavoastră de a dărui.

Adevărata noastră natură este conectată la bogăția universală. Noi suntem bogați în mod natural, căci natura răspunde tuturor dorințelor şi nevoilor. În realitate nu ne lipseşte nimic, căci natura noastră esențială este similară cu câmpul potențialității pure şi al posibilităților infinite. De aceea, conştientizați faptul că sunteți deja bogat, indiferent cât de puțini bani aveți, căci adevărata sursă a bogăției este câmpul potențialității pure, este conştiința care ştie cum să împlinească orice nevoie, inclusiv nevoia de fericire, de iubire, de râs, de pace, armonie şi cunoaştere. Dacă urmăriți mai întâi de toate aceste lucruri – nu numai pentru dumneavoastră, ci pentru toți cei din jur – tot restul va veni de la sine.

Aplicarea Legii dăruirii

Voi pune în aplicare *Legea dăruirii* angajându-mă să aplic următoarele etape:

1. Oriunde mă voi duce şi cu oricine mă voi întâlni, voi dărui ceva. Darul meu poate fi un compliment, o floare sau o rugăciune. Voi începe chiar astăzi prin a dărui ceva tuturor celor cu care mă voi întâlni, activând astfel procesul de circulare a fericirii, bogăției şi abundenței în viața mea şi în viețile celor din jur.
2. Astăzi voi primi cu recunoştință toate darurile pe care mi le va oferi viața. Voi primi darurile naturii: lumina soarelui şi ciripitul păsărelelor, ploaia de primăvară sau prima ninsoare. Voi fi de asemenea deschis față de darurile celor din jur, indiferent dacă este vorba de daruri materiale, de bani, complimente sau rugăciuni.
3. Mă angajez să mențin deschis circuitul bogăției în viața mea dăruind şi primind cele mai prețioase daruri ale vieții: afecțiunea, respectul, aprecierea şi iubirea. De fiecare dată când mă voi întâlni cu cineva, îi voi ura mental fericire, bucurie şi plăcerea râsului.

Capitolul 3
Legea *karma*-ei, sau a cauzei şi efectului

Orice acțiune generează o forță energetică ce se va întoarce asupra noastră în acelaşi fel… Noi culegem ceea ce semănăm.

Atunci când optăm pentru acțiuni ce le aduc celor din jur fericire şi succes, fructele naturale ale karma-*ei noastre vor fi fericirea şi succesul.*

Karma *este afirmarea eternă a liberului arbitru al omului… gândurile, cuvintele şi faptele noastre sunt firele țesăturii pe care o țesem singuri în jurul nostru.*

Swami Vivekananda

Cea de-a treia lege spirituală a succesului este *Legea* karma-*ei. Karma* înseamnă simultan acțiunea şi consecințele ei, cauza şi efectul, căci orice forță generează o forță de răspuns, care se întoarce asupra noastră cu aceeaşi putere. Toată lumea a auzit expresia „Cine seamănă culege ceea ce a semănat”. De aceea, este limpede că dacă dorim să avem parte de fericire în viața noastră, noi trebuie să învățăm mai întâi cum să semănăm semințele care vor crea această fericire. Altfel spus, *karma* implică o alegere conştientă (angrenarea liberului arbitru).

Orice om este în esență un suflet care la dispoziție posibilități infinite de a face alegeri. În fiecare clipă a existenței noastre noi suntem scăldați în câmpul tuturor posibilităților, unde avem acces la o infinitate de opțiuni. Unele dintre aceste opțiuni sunt luate conştient, în timp ce altele sunt luate inconştient. Cea mai bună cale de a înțelege şi de a maximiza efectele legii *karma*-ei constă însă în a deveni conştienți de alegerile pe care le facem în fiecare clipă.

Indiferent dacă suntem de acord sau nu, tot ceea ce ni se întâmplă în acest moment este rezultatul unei alegeri făcute în trecut. Din nefericire, foarte mulți oameni fac aceste alegeri inconştient. Ei nu se gândesc la consecințele opțiunii lor, dar acestea se vor produce.

Dacă eu insult pe cineva, acesta va alege probabil opțiunea de a se simți ofensat. Dacă îi fac însă un compliment, el va alege probabil opțiunea de a se simți flatat. La urma urmei, nu este însă vorba decât de o opțiune.

Este posibil ca eu să insult o persoană şi aceasta să nu se simtă ofensată. La fel, se poate să-i fac cuiva un compliment, iar el să nu se simtă flatat. Altfel spus, deşi au la dispoziție opțiuni infinite, marea majoritatea a oamenilor au devenit simple noduri de reflexe condiționate care

sunt declanşate în permanenţă de oameni şi de evenimente, declanşând tipare comportamentale previzibile. Aceste reflexe condiţionate nu diferă prin nimic de faimoasa condiţionare a lui Pavlov. Pavlov a demonstrat că dacă îi dai în fiecare zi de mâncare unui câine în timp ce suni un clopoţel, foarte rapid acesta va începe să saliveze la simplul auz al clopoţelului, întrucât învaţă să asocieze un stimul cu celălalt.

Ca rezultat al condiţionării lor, majoritatea oamenilor învaţă răspunsuri repetitive şi predictibile la stimulii din mediul înconjurător. Reacţiile lor sunt declanşate automat de oameni şi evenimente, iar ei uită că la urma urmei, aceste reacţii rămân simple opţiuni care le stau în permanenţă la dispoziţie. Ei fac aceste alegeri, dar inconştient.

Dacă ne distanţăm pentru o clipă şi contemplăm opţiunile pe care le alegem, chiar în clipa când le alegem, întregul proces trece din zona inconştientului în cea a conştiinţei. Acest procedeu de alegere conştientă prin detaşare şi contemplare are o putere incredibilă.

Atunci când facem o alegere – indiferent care – noi ne putem pune două întrebări: mai întâi: „Care sunt consecinţele alegerii pe care sunt pe punctul de a o face?" În inima noastră noi vom cunoaşte imediat răspunsul la această întrebare. În al doilea rând: „Ne va face mai fericiţi, pe mine şi pe cei din jur, această alegere a mea?" Dacă răspunsul este afirmativ, putem merge mai departe cu alegerea noastră. Dacă el este însă negativ, dacă opţiunea noastră ne poate face nefericiţi, pe noi sau pe cei din jur, cel mai bine este să nu o luăm. Nimic mai simplu!

Din întreaga infinitate de opţiuni care ne stau în permanenţă la dispoziţie nu există decât una singură care ne poate face deopotrivă fericiţi pe noi înşine şi pe cei din jur. Această decizie corectă este cea care ne va conduce la un comportament spontan corect. Acţiunea spontan corectă este acţiunea justă întreprinsă la momentul potrivit. Ea reprezintă răspunsul corect la orice situaţie care se petrece. Beneficiile ei vor fi simţite pe loc de autorul acţiunii, dar şi de cei care sunt influenţaţi de ea.

Universul aplică un mecanism extrem de interesant pentru a ne ajuta să luăm deciziile cele mai corecte în mod spontan. Acest mecanism este legat de senzaţiile noastre corporale. Corpul nostru experimentează două tipuri de senzaţii: una de confort, cealaltă de disconfort. În clipa în care faceţi o alegere în mod conştient, urmăriţi cu atenţie reacţiile corpului dumneavoastră; întrebaţi-l: „Ce se va întâmpla dacă voi lua această hotărâre?" În cazul în care corpul vă trimite un mesaj de confort, este limpede că aţi luat hotărârea justă. În cazul în care corpul vă trimite un mesaj de disconfort, cel mai bine este să nu luaţi decizia respectivă.

Există oameni care simt aceste mesaje de confort şi de disconfort în zona plexului solar, dar cei mai mulţi le simt la nivelul inimii. De aceea, ori de câte ori trebuie să luaţi o decizie, focalizaţi-vă atenţia asupra inimii şi întrebaţi-o ce trebuie să faceţi. Aşteptaţi apoi răspunsul, sub forma unei senzaţii fizice. Oricât de slab ar fi, acesta va veni cu siguranţă.

Numai inima poate cunoaşte răspunsul corect. Foarte mulţi oameni cred că inima este patetică şi sentimentală. În realitate, lucrurile nu stau deloc aşa. Inima este intuitivă, holistică, relaţională şi contextuală. Ea nu abordează realitatea în termeni de învins şi învingător, ci operează direct la computerul cosmic – câmpul potenţialităţii pure, cunoaşterea pură, puterea de organizare infinită – de unde preia toate informaţiile de care are nevoie. De multe ori ea nu pare deloc raţională, dar inima are o capacitate de calcul care depăşeşte cu mult în precizie limitele gândirii raţionale.

Legea karma-*ei* poate fi aplicată inclusiv pentru a face rost de bani, pentru prosperitate, pentru toate lucrurile bune pe care le doriţi. Dar mai întâi de toate trebuie să deveniţi conştienţi de faptul că viitorul dumneavoastră este generat de alegerile pe care le faceţi în fiecare clipă din viaţa dumneavoastră. Dacă veţi face acest exerciţiu de conştientizare în mod regulat, veţi putea aplica plenar *Legea* Karma-*ei.* Cu cât veţi deveni mai conştient în alegerile pe care le faceţi, cu atât mai multe decizii corecte veţi ajunge să luaţi, atât pentru dumneavoastră cât şi pentru cei din jur.

Ce se întâmplă însă cu *karma* din trecut şi cum ne influenţează ea prezentul? Există numai trei răspunsuri la această întrebare. Mai întâi de toate, este necesar să ne plătim datoriile. Este exact ceea ce fac marea majoritate a oamenilor, inconştient desigur. Această reacţie este la rândul ei o opţiune, pe care o putem prefera sau nu. De multe ori plata vechilor datorii implică foarte multă suferinţă, dar *Legea* karma-*ei* afirmă că nici o datorie nu poate rămâne neplătită. Contabilitatea pe care o ţine universul este perfectă, iar schimburile de energie curg în sensul compensării acestor datorii.

Cea de-a doua opţiune pe care o putem alege constă în transmutarea şi transformarea *karma*-ei noastre într-o experienţă mai plăcută. Există un proces foarte interesant prin care ne putem întreba, atunci când ne plătim o datorie *karma*-ică: „Ce anume pot învăţa din această experienţă? De ce se întâmplă acest lucru şi care este mesajul universului pentru mine? Cum aş putea transforma această experienţă în ceva util pentru mine şi pentru ceilalţi oameni?"

Prin această atitudine noi putem căuta seminţele unor oportunităţi noi, asociindu-le apoi cu *dharma* noastră, cu scopul nostru în viaţă, despre care vom vorbi atunci când vom aborda cea de-a Şaptea Lege Spirituală a Succesului. Acest proces ne permite să ne transmutăm *karma* într-o expresie nouă.

De pildă, dacă ne rupem piciorul în timp ce jucăm sport, ne putem întreba: „Ce pot învăţa din această experienţă? Care este mesajul pe care mi-l transmite universul?" Poate că mesajul constă în faptul că trebuie să încetinim puţin ritmul şi să fim mai atent cu corpul nostru. Dacă *dharma* noastră constă în a-i învăţa pe ceilalţi ceea ce ştim, pornind de la întrebarea: „Cum i-aş putea ajuta pe semenii mei pornind de la această experienţă?", ne putem decide să scriem o carte despre sport, sau putem crea nişte pantofi mai siguri, ori nişte suspensoare care să prevină accidente de felul celui care ni s-a întâmplat nouă.

În acest fel nu numai că ne plătim datoria *karma*-ică, dar transformăm elementul advers într-un beneficiu care ne poate aduce bunăstare şi împlinire. Asta înseamnă transmutarea *karma*-ei într-o experienţă pozitivă. Nu se pune problema de a scăpa complet de *karma,* ci de modificare a atitudinii noastre faţă de episodul *karma*-ic respectiv, generând astfel o *karma* nouă, pozitivă.

Cea de-a treia modalitate prin care ne putem trata *karma* constă chiar în transcenderea ei. A-ţi transcende *karma* înseamnă a deveni independent faţă de ea. Calea prin care ne putem transcende *karma* constă în experimentarea permanentă a Sinelui sau a Spiritului. Procesul ar putea fi asemănat cu spălarea unei rufe murdare într-un curent de apă curată. Ori de câte ori o spălăm, câteva pete de pe ea dispar. Cu cât o spălăm mai des, cu atât mai curată devine. În mod similar, seminţele *karma*-ei pot fi spălate sau transcense prin intrarea în starea de vid şi revenirea în lumea manifestată. Evident, acest lucru nu poate fi realizat decât prin practica meditaţiei.

Orice acţiune reprezintă de fapt un episod *karma*-ic. Băutul unei ceşti de cafea reprezintă un episod *karma*-ic. Acţiunea respectivă generează o amintire, care are capacitatea sau potenţialitatea de a genera apoi dorinţa (de a relua acţiunea respectivă). Programul operaţional (sofware-ul) al sufletului nostru este aşadar alcătuit din *karma,* memorie şi dorinţă. Sufletul nostru este un nod de conştiinţă care poartă în el seminţele *karma*-ei, amintiri şi dorinţe. Devenind conştienţi de manifestarea acestor seminţe, putem deveni un generator conştient al propriei noastre realităţi. Făcând în mod conştient alegerile, putem începe să generăm acţiuni care să reprezinte o evoluţie pentru noi, dar şi pentru cei din jurul nostru. Asta este tot ceea ce avem de făcut.

Atât timp cât *karma* are un sens evoluţionist (progresiv) – deopotrivă pentru Sine şi pentru cei afectaţi de Sinele nostru – fructele ei vor fi fericirea şi succesul.

Aplicarea Legii *karma*-ei, sau a cauzei şi efectului

Voi pune în aplicare Legea *karma*-ei, angajându-mă să urmez următoarele etape:

1. Astăzi voi deveni martorul conştient al propriilor mele decizii, în fiecare moment al zilei. Prin contemplarea conştientă a acestor opţiuni, le voi aduce în câmpul conştiinţei mele. Voi conştientiza astfel plenar faptul că cea mai bună cale de a mă pregăti pentru viitor constă în a trăi plenar conştient în prezent.
2. Ori de câte ori voi avea de făcut o alegere, îmi voi pune următoarele două întrebări: „Care sunt consecinţele alegerii mele?" şi „Ne va aduce această alegere – mie şi celor din jurul meu, care sunt afectaţi de ea – mai multă fericire şi împlinire?"
3. Îmi voi întreba apoi inima şi voi asculta răspunsul ei, exprimat sub forma unei senzaţii de confort sau de disconfort. Dacă alegerea mea îmi va trezi în inimă un sentiment de confort, voi merge înainte, fără a mă crampona însă de ea. Dacă ea îmi va trezi însă un sentiment de disconfort, voi examina mai atent consecinţele ei cu ajutorul lucidităţii interioare. Această tehnică de întrebare a inimii îmi va permite să iau cele mai bune decizii, cele care sunt corecte în mod spontan, deopotrivă pentru mine şi pentru cei din jurul meu.

Capitolul 4
Legea efortului minim

Inteligența naturii funcționează fără nici cel mai mic efort… în armonie, în iubire, fără anxietate.

Atunci când cultivăm forțele armoniei, bucuriei şi iubirii, noi putem crea succesul şi bunăstarea fără efort.

O ființă centrată în Sine cunoaşte fără a se deplasa nicăieri, vede fără să privească şi realizează fără să înfăptuiască.

Lao Tse

Cea de-a patra lege spirituală a succesului este *Legea efortului minim.* Această lege are la bază maniera în care funcționează natura, fără nici cel mai mic efort, fără griji, într-o stare deplină de abandon. Acesta este principiul acțiunii minime, sau al non-rezistenței. Altfel spus, este principiul armoniei şi iubirii. Învățând această lecție de la natură, noi putem să ne împlinim cu uşurință dorințele.

Dacă veți observa felul în care operează natura, veți constata că ea merge întotdeauna în sensul efortului minim. Iarba nu se străduieşte să crească, ea creşte pur şi simplu. Peştii nu învață să înoate, înoată pur şi simplu. Florile nu fac eforturi ca să înflorească; înfloresc pur şi simplu. Păsările nu învață să zboare, ci zboară direct. Aceasta este natura lor inerentă. Pământul nu face eforturi ca să se învârtească în jurul propriei sale axe; aceasta este natura lui, să se învârtească cu o viteză amețitoare şi să înainteze în spațiu, pe o anumită orbită. Copiii mici sunt fericiți în mod natural; aceasta este natura lor. Natura soarelui este să strălucească, natura stelelor să lumineze. Iar natura omului constă în a-şi realiza visele, dându-le o formă fizică, fără nici un efort şi cu cea mai mare uşurință.

În Ştiința Vedică, străvechea filosofie a Indiei, acest principiu este cunoscut sub denumirea de principiul economiei de efort, care constă în „a face mai puțin şi a realiza mai mult”. În final, omul ajunge la acel stadiu în care nu mai face nimic, dar realizează totul. Altfel spus, cea mai slabă intenție a lui este suficientă pentru ca realizarea ei să se producă spontan. Aşa-numitele „miracole” nu sunt altceva decât expresii ale *Legii efortului minim.*

Inteligența naturii funcționează fără efort, fără fricțiuni, în mod spontan. Ea nu este liniară, ci intuitivă, holistică şi are capacitatea de a inspira. Atunci când suntem în armonie cu natura, când suntem ferm stabiliți în cunoaşterea Sinelui, putem folosi cu uşurință *Legea efortului minim*.

Efortul devine minim atunci când acțiunile noastre sunt motivate de iubire, căci natura este creată de energia iubirii. Ori de câte ori urmărim puterea şi controlul celor din jur, noi cheltuim energie. Atunci când urmărim banii sau puterea de dragul egoului, noi ne risipim energia urmărind iluzia fericirii, în loc să ne bucurăm de fericirea pe care ne-o oferă momentul prezent. Atunci când urmărim să obținem bani numai pentru un profit personal, noi ne tăiem singuri fluxul de energie care comunică cu ființa noastră interioară, blocând astfel manifestarea inteligenței naturii. Atunci când acțiunile noastre sunt motivate însă de iubire nu se mai produce nici o pierdere de energie. Dimpotrivă, energia noastră se multiplică atunci infinit, generând un surplus de energie de care ne putem bucura, canalizându-l pentru a crea orice dorim, inclusiv o prosperitate nelimitată.

Corpul fizic poate fi comparat cu un aparat pentru controlul energiei: el poate genera, stoca şi multiplica energia de care dispunem. Dacă învățăm cum să generăm, să stocăm şi să ne multiplicăm energia într-o manieră eficientă, noi putem crea oricâtă prosperitate dorim. Cea mai mare cantitate de energie este consumată de atenția egoului. Atunci când punctul de referință interior este egoul, când urmărim puterea şi controlul asupra celorlalți, sau simpla lor aprobare, noi ne risipim energia într-o manieră distructivă.

Dacă această energie este eliberată, ea poate fi redirecționată şi folosită pentru a crea orice dorim. Dacă punctul de referință interior devine spiritul, dacă devenim imuni la critici şi netemători în fața provocărilor, noi putem cultiva puterea iubirii, folosind în mod creator energia de care dispunem pentru a crea bunăstare şi pentru a experimenta evoluția spirituală.

În *Arta de a visa,* Don Juan îi spune lui Carlos Castaneda: „… cea mai mare parte a energiei noastre se pierde în cultivarea importanței de sine… Dacă am fi capabili să reducem o parte din această importanță de sine, s-ar putea petrece două lucruri extraordinare. Pe de o parte, noi ne-am elibera energia de blocajul generat de ideea iluzorie a propriei noastre măreții; pe de altă parte, am beneficia de suficientă energie pentru a… putea surprinde o parte din adevărata măreție a universului".

* *

Legea efortului minim are trei componente. Este vorba de trei aspecte pe care le putem pune în aplicare pentru „a face mai puţin şi a realiza mai mult". Primul element este acceptarea. Este suficient să ne luăm următorul angajament: „Astăzi îi voi accepta pe toți oamenii care îmi vor ieşi în cale, toate situațiile care se vor petrece, toate circumstanțele şi evenimentele care se vor întâmpla". Acceptarea înseamnă să realizăm faptul că *momentul prezent este exact aşa cum trebuie să fie,* pentru simplul motiv că întregul univers este aşa cum trebuie să fie. Clipa de față – cea pe care o experimentăm chiar acum – este rezultatul şi apogeul tuturor momentelor pe care le-am experimentat în trecut. Momentul prezent este cel care este pentru că întregul univers este cel care este.

Atunci când ne luptăm împotriva momentului prezent, noi ne luptăm de fapt împotriva întregului univers. În loc să procedăm astfel, mai bine am lua decizia ca astăzi să nu ne luptăm împotriva universului, împotrivindu-ne clipei prezente. Altfel spus, *acceptarea* de către noi a momentului prezent trebuie să fie totală şi necondiționată. Lucrurile trebuie acceptate *aşa cum sunt,* nu aşa cum am dori noi să fie în momentul prezent. Este foarte important să înțelegem acest principiu. Noi *putem dori* ca lucrurile să stea altfel în viitor, dar *în acest moment* trebuie să le acceptăm aşa cum sunt.

Atunci când ne simțim frustrați sau supărați din cauza unei persoane sau a unei situații, nu trebuie să uităm că noi nu reacționăm de fapt la persoana sau la situația respectivă, ci la propriile noastre sentimente legate de persoana sau situația în cauză. Ele sunt *propriile noastre* sentimente şi nu au nimic de-a face cu eventuala greşeală a altcuiva. Abia atunci când vom înțelege perfect această realitate simplă vom fi pregătiți să ne asumăm responsabilitatea pentru ceea ce simțim şi să încercăm să schimbăm aceste sentimente. La fel, dacă acceptăm o situație exact aşa cum este, devenim pregătiți să ne asumăm responsabilitatea pentru ea şi pentru toate evenimentele prin care trecem şi pe care le considerăm probleme personale.

Primul element ne conduce către cea de-a doua componentă a *Legii efortului minim:* responsabilitatea. La ce se referă această responsabilitate? Responsabilitatea înseamnă să nu condamni pe nimeni sau nimic pentru situația în care te afli, nici chiar pe tine însuți. Atunci când acceptăm circumstanțele date, situația care există, responsabilitatea se transformă în *capacitatea* de a da un *răspuns* creativ la situația *dată (cea care există aici şi acum).* Orice problemă conține în sine sămânța unor noi oportunități. Conştientizând acest lucru, putem porni de la momentul prezent, transformându-l într-o situație mai bună, mai favorabilă pentru noi.

În acest fel, orice situație problematică poate deveni o ocazie de a crea ceva nou şi frumos, şi orice persoană enervantă se poate transforma într-un maestru pentru noi. Realitatea nu este altceva decât o interpretare. Dacă optăm pentru a interpreta realitatea în acest fel, vom constata că în jurul nostru există o sumedenie de maeştri şi nenumărate ocazii de a evolua.

Indiferent dacă ne confruntăm cu un tiran, cu o persoană enervantă, cu un prieten sau un duşman, important este să nu ne pierdem cumpătul, să rămânem neschimbați: „Acest moment este exact aşa cum ar trebui să fie". Orice relații am atras în viața noastră în clipa prezentă, ele reprezintă cu siguranță cele de care avem cea mai mare nevoie acum. În spatele tuturor evenimentelor există o semnificație ascunsă, care serveşte propriei noastre evoluții.

Cel de-al treilea element al *Legii efortului minim* este renunțarea la apărarea propriilor puncte de vedere, care se referă la o centrare a conştiinței în starea de renunțare, în lipsa oricărei reacții de apărare, ceea ce înseamnă că am transcens nevoia de a-i convinge pe ceilalți de propriul nostru punctul de vedere. Dacă îi veți observa pe cei din jur, veți constata că ei îşi pierd 99% din timp în încercarea de a-i convinge pe ceilalți de dreptatea lor. Dacă renunțați la nevoia de a vă apăra punctul de vedere veți dobândi o stare de libertate, căpătând acces la un rezervor imens de energie pe care o risipeați înainte în încercarea de a-i convinge pe ceilalți.

Ori de câte ori devenim defensivi, când îi blamăm sau îi criticăm pe cei din jur, când refuzăm să acceptăm sau să ne abandonăm clipei prezente, viața noastră întâmpină o anumită

rezistență. Se ştie că atunci când ne lovim de un obstacol, dacă încercăm să-l forțăm, rezistența nu face altceva decât să crească. Toată lumea cunoaşte parabola cu stejarul care a stat drept şi neclintit în fața furtunii, rupându-se în două, în timp ce trestia mlădie s-a îndoit în fața vântului, dar a rezistat.

Renunțați complet să vă mai apărați punctul de vedere. Atunci când nu aveți un punct de vedere de apărat, nu aveți cum să dați prilejul unei certe. Dacă veți practica în permanență acest lucru, dacă renunțați să vă mai luptați şi să opuneți rezistență, veți putea experimenta plenar momentul prezent, ceea ce reprezintă un mare har. Cineva mi-a spus odată: „Trecutul este istorie, viitorul este un mister, iar momentul prezent este un dar[2]".

Dacă veți îmbrățişa momentul prezent, fuzionând cu el, veți experimenta o stare incredibilă, sinonimă cu extazul, şi veți sesiza scânteia de viață care există în orice ființă vie. Odată cu această experiență nouă, în care tot ceea ce există în jur capătă viață şi vă vorbeşte, în dumneavoastră se va naşte o bucurie nouă şi vă va fi uşor să renunțați la teribila povară a resentimentelor, a dorinței de apărare şi de răzbunare. Numai atunci inima dumneavoastră va deveni uşoară, senină, fericită şi liberă.

În această stare de libertate dublată de fericire veți şti în inima dumneavoastră, fără nici o îndoială, că tot ceea ce vă doriți vă stă la dispoziție, oricând vă doriți, căci dorința dumneavoastră se va naşte dintr-o lume a fericirii, nu a anxietății şi fricii. Nu aveți nevoie să vă justificați în fața nimănui; va fi suficient să vă declarați intenția în fața conştiinței dumneavoastră şi veți putea experimenta fericirea, împlinirea, libertatea şi autonomia în fiecare clipă a vieții dumneavoastră.

Angajați-vă deci să urmați calea non-rezistenței. Aceasta este calea pe care merge necontenit natura, prin care inteligența ei se manifestă spontan, fără fricțiuni sau eforturi. În clipa în care veți realiza minunata combinație între acceptare, responsabilitate şi non-rezistență, tot ceea ce veți trăi vi se va părea uşor şi lipsit de eforturi.

De îndată ce vă veți deschide față de toate punctele de vedere – fără să vă ataşați rigid de vreunul dintre ele – visele şi dorințele dumneavoastră vor curge în sensul dorințelor naturii. Veți putea emite atunci intențiile pe care le doriți, fără ataşament, aşteptând apoi momentul potrivit pentru ca ele să se împlinească de la sine. Puteți fi convins că la momentul pe care universul îl consideră potrivit, dorințele dumneavoastră se vor manifesta. Aceasta este *Legea efortului minim.*

Aplicarea Legii efortului minim

Voi aplica *Legea efortului minim* angajându-mă să respect următoarele etape:

1. Voi practica *Acceptarea.* Astăzi îi voi accepta pe toți oamenii care îmi vor ieşi în cale, toate situațiile, circumstanțele şi evenimentele care se vor petrece. Voi urmări să conştientizez tot timpul faptul că *momentul prezent este exact aşa cum trebuie să fie,* căci ştiu că întregul univers este exact aşa cum trebuie să fie. Nu îmi propun să lupt cu întregul univers împotrivindu-mă clipei prezente. Acceptarea mea este totală şi necondiționată. Accept lucrurile aşa cum sunt, nu cum mi-aş dori eu să fie.
2. Acceptând lucrurile aşa cum sunt, îmi voi asuma *Responsabilitatea* pentru situația în care mă aflu şi pentru toate evenimentele pe care le consider problematice. Ştiu că asumarea responsabilității înseamnă să nu condamn pe nimeni şi nimic pentru situația în care mă aflu (nici chiar pe mine însumi). Mai ştiu că orice problemă este simultan o ocazie, iar deschiderea față de ocazii îmi va permite să transform momentul prezent astfel încât să-mi aducă beneficii ulterioare mai mari.
3. Astăzi voi rămâne centrat în non-rezistență. Îmi propun să transcend nevoia de a-mi apăra punctul de vedere. Nu mai doresc să conving pe nimeni să-mi accepte punctul de vedere. Voi rămâne deschis față de toate punctele de vedere şi nu mă voi mai ataşa de nici unul.

Capitolul 5
Legea intenției şi a dorinței

[2] N.Tr. Joc de cuvinte în original: „dar" în limba engleză se spune „present", la fel ca şi cuvântul „prezent".

Orice intenţie şi orice dorinţă conţine inerent în ea mecanismul prin care poate fi îndeplinită… În câmpul purei potenţialităţi, dorinţele şi intenţiile au o putere de organizare infinită.

Atunci când introducem o intenţie în câmpul fertil al potenţialităţii pure, noi punem această putere infinită de organizare să lucreze pentru noi.

La început a existat dorinţa, care a fost prima sământă a minţii. Meditând în inimile lor, înţelepţii au descoperit prin înţelepciunea lor conexiunea care există între ceea ce există şi ceea ce nu există.

Imnul Creaţiei, Rig Veda

Cea de-a cincea lege spirituală a succesului este *Legea intenţiei şi a dorinţei.* Această lege are la bază faptul că energia şi informaţia există pretutindeni în natură. De fapt, la nivelul câmpului cuantic nu există nimic altceva decât energie şi informaţie. Câmpul cuantic este doar un alt nume pentru câmpul potenţialităţii pure sau pentru conştiinţa pură. Iar acest câmp cuantic este influenţat de intenţie şi de dorinţă. Ne propunem să examinăm în detaliu acest proces.

Dacă sunt reduse la natura lor esenţială, o floare, un curcubeu, un fir de iarbă, un corp uman, toate înseamnă energie şi informaţie. În natura sa esenţială, întregul univers nu este altceva decât o *mişcare* a energiei şi informaţiei. Singura diferenţă dintre noi şi un copac se referă la conţinutul informaţional al corpurilor noastre.

La nivel material, atât noi cât şi copacul suntem alcătuiţi din aceleaşi elemente reciclate, în principal carbon, hidrogen, oxigen, sodiu, şi alte elemente în cantităţi mai mici. Pentru câţiva dolari, aceste elemente pot fi cumpărate de la un magazin. Diferenţa dintre noi şi copac nu constă neapărat în cantitatea de carbon, hidrogen sau oxigen. Mai mult, noi şi copacul fac un schimb permanent de carbon şi de oxigen. Adevărata diferenţă se referă la energie şi informaţie.

În planul naturii, noi, oamenii, suntem o specie privilegiată, întrucât avem un sistem nervos capabil să devină *conştient* de conţinutul energetic şi informatic al câmpului ce dă naştere corpului nostru fizic. Noi *experimentăm* subiectiv acest câmp sub forma gândurilor noastre, a sentimentelor, emoţiilor, dorinţelor, amintirilor, instinctelor, impulsurilor şi convingerilor noastre. Acelaşi câmp poate fi experimentat şi obiectiv, sub forma corpului fizic, iar prin intermediul acestui corp, putem experimenta acest câmp ca fiind lumea exterioară. În esenţă, totul este însă alcătuit din acelaşi material. Aşa se explică de ce înţelepţii din vechime au afirmat că: „Eu sunt acela, tu eşti acela, tot ce există este acela, şi altceva nu există în afara lui”.

Corpul nostru nu este separat de corpul universului, căci la nivel cuantic nu există limite bine definite. Acolo totul este numai vibraţie, val, fluctuaţie, convoluţie, perturbări localizate într-un câmp cuantic mai mare. Acest câmp cuantic lărgit – universul – este adevăratul nostru corp.

Sistemul nervos uman este nu doar capabil să devină conştient de informaţia şi energia propriului său câmp cuantic, dar întrucât conştiinţa umană are o flexibilitate infinită datorită acestui sistem nervos perfect creat, noi ne putem schimba în mod voluntar conţinutul informaţional care dă naştere corpului nostru fizic. La fel, noi putem modifica în mod voluntar energia şi conţinutul informaţional al corpului nostru cuantic lărgit – care este mediul înconjurător sau lumea exterioară – determinând anumite manifestări.

Există două calităţi inerente conştiinţei care permit această schimbare conştientă: atenţia şi intenţia. Atenţia energizează, iar intenţia transformă. Obiectul asupra căruia ne concentrăm atenţia – indiferent care este el – va creşte şi va deveni mai puternic în viaţa noastră. Invers, dacă ne reducem atenţia acordată unui anumit obiect (sau subiect), acesta îşi va pierde treptat importanţa, se va dezintegra şi va dispărea (din viaţa noastră). Pe de altă parte, intenţia declanşează transformarea energiei şi informaţiei. Ea îşi organizează propria împlinire.

Aşadar, calitatea *intenţiei* acordată unui obiect al *atenţiei* noastre va genera o infinitate de evenimente spaţio-temporale care vor conduce la rezultatul dorit, conform legilor spirituale ale succesului. Acest lucru se datorează faptului că intenţia sădită în solul fertil al atenţiei are o putere de organizare infinită. Puterea de organizare infinită se referă la puterea de a organiza o infinitate de evenimente spaţio-temporale, toate în acelaşi timp. Putem vedea expresia acestei puteri infinite de organizare în fiecare fir de iarbă, în fiecare pom înflorit, în fiecare celulă a corpului nostru. O putem vedea oriunde există viaţă.

Conform planului naturii, toate lucrurile şi toate fiinţele sunt legate între ele. Când apar ghioceii, ştim că primăvara este aproape. Când păsările încep să migreze, ştim că vine toamna. Natura este o simfonie, iar această simfonie este orchestrată la nivelul ultim al creaţiei.

Corpul uman este un alt exemplu al acestei simfonii. O singură celulă din corpul nostru face şase trilioane de operaţiuni pe secundă, şi trebuie să cunoască ce fac toate celelalte celule din corp, în acelaşi timp. Corpul uman poate cânta la un instrument, poate ucide microbii, poate concepe un copil, poate recita o poezie, contemplând în acelaşi timp mişcarea stelelor, şi toate acestea deoarece câmpul corelaţiilor infinite face parte din propriul său câmp informaţional.

Unul din cele mai remarcabile lucruri legate de sistemul nervos al omului este faptul că el îşi poate controla puterea sa infinită de organizare prin intermediul intenţiei conştiente. La om, intenţia nu este blocată într-un sistem energetic şi informaţional rigid. Ea are o flexibilitate infinită. Altfel spus, atâta vreme cât nu violăm celelalte legi ale naturii, noi putem să le comandăm prin intenţia noastră să ne împlinească visele şi dorinţele.

Noi putem pune la lucru, în favoarea noastră, computerul cosmic cu puterea sa infinită de organizare. Putem merge până pe nivelul ultim al creaţiei, introducând aici intenţia noastră, act prin care activăm câmpul corelaţiilor infinite.

Intenţia este instrumentul prin care este activat fluxul spontan, lipsit de efort şi de fricţiuni al potenţialităţii pure care încearcă să treacă de la starea nemanifestată la cea manifestată. Singura precauţie pe care trebuie să ne-o luăm constă în necesitatea de a folosi intenţia noastră în beneficiul umanităţii. Acest lucru se petrece în mod spontan atunci când respectăm cele Şapte Legi Spirituale ale succesului.

Intenţia este adevărata putere care se ascunde în spatele dorinţei. Ea este foarte puternică, deoarece ea este sinonimă cu dorinţa, fără a fi dublată însă de ataşamentul pentru rezultatul final. Dacă nu este dublată de intenţie, dorinţa este slabă, deoarece la majoritatea oamenilor ea înseamnă atenţie şi ataşament. Intenţia este dorinţa care respectă întru totul celelalte legi, dar mai ales *Legea detaşării,* care este cea de-a şasea lege spirituală a succesului.

Intenţia combinată cu detaşarea conduce la o atenţie puternic focalizată, centrată în viaţă şi în momentul prezent. Atunci când realizăm o acţiune cu acest tip de atenţie, centrată în momentul prezent, efectele ei vor fi extrem de puternice. *Intenţia* se referă la viitor, dar *atenţia* nu poate fi focalizată decât asupra prezentului. Atât timp cât atenţia va rămâne focalizată în prezent, intenţia noastră (focalizată asupra viitorului) are toate şansele de a se manifesta, căci viitorul este creat pornind de la momentul prezent. De aceea, prezentul trebuie acceptat exact aşa cum este. Acceptaţi-vă prezentul şi croiţi-vă singuri viitorul. Viitorul oricui poate fi croit prin intermediul intenţiei detaşate, dar nu poate fi niciodată influenţat printr-o luptă cu momentul prezent.

Trecutul, prezentul şi viitorul sunt funcţii ale conştiinţei. Trecutul înseamnă amintire. Viitorul înseamnă anticipare. Prezentul înseamnă atenţie. Altfel spus, timpul poate fi privit ca o mişcare a gândurilor. Atât trecutul cât şi viitorul se nasc din imaginaţie; singur prezentul, care este similar cu atenţia, este real şi etern. El este. El include potenţialitatea spaţiului şi timpului, a materiei şi a energiei. Este câmpul etern al tuturor posibilităţilor, care se exprimă pe sine sub forma unor forţe abstracte, cum ar fi lumina, căldura, electricitatea, magnetismul sau gravitaţia. Aceste forţe nu pot exista nici în trecut, nici în viitor. Ele pur şi simplu există.

Interpretarea pe care o acordăm noi acestor forţe abstracte ne permite să experimentăm un anumit fenomen sau o anumită formă. Interpretările memorate ale forţelor abstracte creează experienţa trecutului, în timp ce interpretările prin care anticipăm repetarea anumitor fenomene sau forme creează viitorul. Aceste interpretări sunt atribute ale conştiinţei noastre. Atunci când ele sunt eliberate de povara trecutului, atenţia focalizată asupra prezentului devine solul fertil pentru crearea viitorului.

Atunci când este centrată în libertatea detaşată pe care o oferă momentul prezent, intenţia serveşte drept catalizator care atrage cu precizie acele evenimente spaţio-temporale, materia şi energia necesare pentru a crea în termeni reali dorinţa pe care am emis-o.

Dacă atenţia noastră este centrată asupra vieţii din momentul prezent, obstacolele imaginare – care reprezintă 90% din obstacolele pe care le percepem noi – se dezintegrează şi dispar. Celelalte câteva procente care rămân pot fi transmutate în oportunităţi prin intermediul intenţiei focalizate.

Intenția focalizată este acea calitate a atenției care nu poate fi clintită de la scopul sau obiectivul ei. Ea înseamnă concentrarea atenției asupra obiectivului propus cu o seriozitate atât de mare încât refuzăm pur şi simplu să permitem obstacolelor să i se opună şi să o devieze de la scopul ei. În acest fel, toate obstacolele sunt complet respinse şi excluse din câmpul conştiinței noastre. Reuşim astfel să ne păstrăm o seninătate de nezdruncinat, în timp ce continuăm să ne urmărim țelul cu o pasiune intensă. Aceasta este puterea atenției detaşate, dublată de intenția focalizată.

Învățați aşadar să cultivați puterea intenției, şi veți putea realiza tot ceea ce veți dori. Este drept, aceleaşi rezultate pot fi obținute şi pe calea efortului, prin încercări succesive, dar cu un anumit cost. Acest cost se concretizează în stres, atacuri de inimă şi slăbirea sistemului imunitar. De aceea, este preferabil să aplicați cele cinci etape ale *Legii intenției şi dorinței.* În cazul celor care urmează aceste cinci etape pentru împlinirea dorințelor lor, intenția generează propria sa putere:

1. Conectați-vă la sursă. Altfel spus, centrați-vă în acel spațiu tăcut situat între două gânduri succesive, scufundați-vă în marea linişte, în acel nivel al Ființei care reprezintă starea dumneavoastră esențială.
2. Odată stabilit în starea de Ființă, manifestați intențiile şi dorințele dumneavoastră. Atunci când vă aflați în starea de linişte nu există nici un gând. Pe de altă parte, intenția este un gând; de aceea, ea trebuie introdusă chiar în punctul de joncțiune între linişte şi gândire, la ieşirea din starea de pace perfectă. Dacă aveți mai multe obiective, le puteți scrie pe o foaie de hârtie, concentrându-vă asupra lor înainte de a intra în starea de meditație. De pildă, dacă vă doriți o carieră de succes, puteți intra în starea de pace cu această intenție, iar intenția va continua să existe sub forma unei pâlpâiri slabe în conştiința dumneavoastră perfect liniştită. Emiterea intențiilor şi a dorințelor în starea de linişte înseamnă plantarea semințelor în solul fertil al câmpului purei potențialități, aşteptând apoi cu seninătate venirea anotimpului în care ele înfloresc de la sine. Nu este necesar să scoateți din când în când din pământ semințele dorințelor dumneavoastră pentru a verifica dacă cresc, nici să vă ataşați în mod rigid de felul în care vor creşte şi vor da rod. Tot ce aveți de făcut este să le însămânțați.
3. Rămâneți centrați în sine. Altfel spus, rămâneți ferm stabiliți în conştiința Sinelui dumneavoastră real, în spiritul dumneavoastră, în câmpul purei potențialități. În plus, nu cedați opiniilor din afară sau criticilor celor din jur. Starea de autocentrare poate fi menținută şi prin păstrarea dorințelor pentru sine; nu le împărtăşiți decât cu cei care au dorințe similare şi de care vă simțiți foarte legați sufleteşte.
4. Renunțați complet la ataşamentul față de rezultatele finale. Această etapă presupune renunțarea la ataşamentul rigid față de un rezultat concret şi acceptarea înțelepciunii incertitudinii. Înseamnă să vă bucurați în fiecare moment de călătoria vieții dumneavoastră, chiar dacă nu cunoaşteți destinația finală.
5. Lăsați universul să se ocupe de detalii. Odată emise în câmpul purei potențialități, intențiile şi dorințele dumneavoastră capătă o putere de organizare infinită. Aveți încredere în această putere, care va şti să orchestreze toate detaliile în sensul dorit de dumneavoastră.

Nu uitați: adevărata dumneavoastră natură este spiritul pur. Conştientizați acest spirit oriunde v-ați afla, emiteți cu seninătate dorințele pe care le aveți, iar universul se va ocupa de amănunte.

Aplicarea Legii intenției şi dorinței

Voi pune în aplicare *Legea intenției şi a dorinței,* angajându-mă să urmez următoarele etape:

1. Voi face o listă a tuturor dorințelor mele. Voi purta lista cu mine oriunde m-aş duce. O voi reciti cu atenție înainte de fiecare meditație, înainte de a intra în marea stare de linişte. O voi reciti la fel de atent seara, înainte de culcare, şi dimineața, după trezire.
2. Voi emite în câmpul potențialității pure dorințele mele şi le voi lăsa în pântecul creației, cu credința fermă că ele vor da rod. Chiar dacă lucrurile nu vor fi orientate în sensul dorit de mine, voi avea convingerea că există o rațiune în această direcție şi că

planul cosmic are în vedere pentru mine intenţii care sunt mai presus decât cele pe care le-am conceput eu însumi.

3. Îmi voi reaminti continuu să practic concentrarea asupra momentului prezent în toate acţiunile mele. Nu voi accepta ca eventualele obstacole să îmi abată atenţia şi concentrarea de la momentul prezent. Voi accepta prezentul *exact aşa cum este* şi voi contribui la croirea viitorului meu prin manifestarea intenţiilor şi dorinţelor mele cele mai profunde.

Capitolul 6
Legea detaşării

În detaşare sălăşluieşte înţelepciunea incertitudinii…În înţelepciunea incertitudinii sălăşluieşte eliberarea de trecut, de ceea ce cunoaştem, care reprezintă închisoarea condiţionării trecute.

Prin voinţa de a păşi în necunoscut, în câmpul tuturor posibilităţilor, noi ne abandonăm minţii creatoare care orchestrează dansul universului.

La fel ca două păsări aurii care îşi au cuibul în acelaşi copac, ca doi prieteni intimi, egoul şi Sinele sălăşluiesc în acelaşi corp. Primul mănâncă fructele dulci-acrişoare ale pomului, în timp ce al doilea îl priveşte cu detaşare.
Mundaka Upanishad

Cea de-a şasea lege spirituală a succesului este *Legea detaşării.* Această lege susţine că pentru a dobândi ceva în universul material, este necesar să renunţăm la ataşamentul nostru faţă de respectivul lucru. Aceasta nu înseamnă că trebuie să renunţăm la intenţiile sau la dorinţele noastre. Singurul lucru la care trebuie să renunţăm este ataşamentul faţă de rezultatul lor.

Această lege este extrem de puternică. În momentul în care renunţăm la ataşamentul faţă de rezultate, combinând intenţia focalizată cu detaşarea de fructele ei, vom obţine cu siguranţă ceea ce ne dorim. Orice dorinţă poate fi împlinită prin intermediul detaşării, căci detaşarea are la bază credinţa necondiţionată în puterea Sinelui real.

Pe de altă parte, ataşamentul are la bază teama şi insecuritatea, iar nevoia de securitate este centrată pe necunoaşterea Sinelui real. Sursa prosperităţii, a belşugului, a obţinerii oricărui lucru din universul material, este întotdeauna aceeaşi: Sinele real, conştiinţa care ştie cum să împlinească orice nevoie. Tot restul nu sunt decât simboluri: maşini, case, bani, haine, avioane. Simbolurile sunt trecătoare; ele vin şi pleacă. Urmărirea simbolurilor seamănă cu călătoria pe o hartă, în locul teritoriului real. Ea dă naştere la anxietate şi ne lasă goi pe dinăuntru, căci noi confundăm Sinele cu *simbolurile* sale.

Ataşamentul se naşte din conştiinţa sărăciei, căci el se adresează întotdeauna simbolurilor. Detaşarea este sinonimă cu conştiinţa bogăţiei, căci ea aduce cu sine libertatea de a crea. Fericirea şi râsul nu se pot naşte decât din implicarea detaşată, care conduce la crearea spontană şi lipsită de efort a simbolurilor prosperităţii. Fără detaşare noi suntem prizonierii neajutorării, lipsei de speranţă, nevoilor lumeşti, grijilor triviale, disperării tăcute şi seriozităţii excesive şi inutile – adică ai acelor calităţi care caracterizează existenţa mediocră şi conştiinţa sărăciei.

Conştiinţa bogăţiei este capacitatea de a obţine tot ceea ce dorim, oricând dorim şi cu eforturi minime. Această experienţă nu este însă posibilă fără centrarea în înţelepciunea incertitudinii. În această incertitudine putem descoperi libertatea de a crea tot ceea ce dorim.

Oamenii caută cu disperare securitatea, fără să-şi dea seama de inutilitatea demersului lor. Chiar şi ataşamentul faţă de bani este un semn de insecuritate. Unii oameni îşi spun: „În clipa când voi avea un milion de dolari mă simţi pe deplin sigur. Atunci voi fi independent din punct de vedere financiar şi mă voi retrage la pensie. Voi avea astfel timp să fac tot ceea ce mi-am dorit de-a lungul vieţii mele”. Dar acest lucru nu se petrece niciodată, *niciodată.*

Cei care urmăresc securitatea o caută de-a lungul întregii vieţi, dar nu o descoperă niciodată. Ea rămâne veşnic efemeră, căci securitatea nu poate fi niciodată obţinută numai cu ajutorul banilor. Ataşamentul faţă de bani va crea întotdeauna insecuritate, indiferent cât de mare este contul în bancă. De fapt, printre oamenii cei mai nesiguri din lume se numără de multe ori chiar cei foarte bogaţi.

Căutarea securităţii este o iluzie. În tradiţiile spirituale de altădată, soluţia la această dilemă a fost găsită în înţelepciunea insecurităţii, sau a incertitudinii. Aceasta afirmă că urmărirea certitudinii şi a securităţii nu reprezintă altceva decât un *ataşament* faţă de ceea ce cunoaştem. Şi ce anume cunoaştem? Trecutul. Cunoaşterea nu este altceva decât închisoarea condiţionării trecutului. Aceasta nu poate conduce la evoluţie, la eliberare, iar atunci când nu există evoluţie, tot ce mai rămâne este stagnarea, entropia, dezordinea şi descompunerea.

Pe de altă parte, incertitudinea reprezintă solul fertil al creativităţii pure şi al libertăţii. Incertitudinea înseamnă să ne aruncăm în necunoscut în fiecare moment al existenţei noastre. Necunoscutul este câmpul tuturor posibilităţilor, este întotdeauna nou, întotdeauna proaspăt, întotdeauna deschis faţă de apariţia unor noi manifestări. Fără incertitudine şi fără necunoscut, viaţa nu ar fi altceva decât o repetiţie fadă a unor amintiri trăite cândva. Omul ar deveni victima trecutului său, iar tiranul de astăzi ar fi acelaşi ego lăsat nesupravegheat ieri.

De aceea, renunţaţi la ataşamentul dumneavoastră faţă de ceea ce cunoaşteţi, păşiţi cu curaj în necunoscut, şi veţi pătrunde în câmpul tuturor posibilităţilor. Voinţa de a păşi în necunoscut derivă din acceptarea înţelepciunii incertitudinii. În acest fel, în fiecare clipă din viaţa dumneavoastră veţi avea parte de aventură, de trăiri vii, de mister. Veţi experimenta astfel viaţa ca pe un joc incitant, ca pe o magie, ca pe o sărbătoare a propriului dumneavoastră spirit.

Nu lăsaţi să treacă nici o zi fără a căuta aventura în câmpul tuturor posibilităţilor. Atunci când daţi dovadă de incertitudine înseamnă că vă aflaţi pe calea cea bună, aşa că nu renunţaţi. Nu este deloc important să vă faceţi o idee clară şi rigidă despre ceea ce veţi face săptămâna viitoare sau anul viitor, căci dacă aveţi o idee prea clară despre ceea ce se va petrece şi dacă vă ataşaţi prea rigid de acel viitor anticipat, nu faceţi altceva decât *să blocaţi o întreagă gamă de posibilităţi care s-ar fi putut petrece.*

Una din caracteristicile câmpului tuturor posibilităţilor este corelaţia infinită. Câmpul poate orchestra o infinitate de evenimente spaţio-temporale care să concure către rezultatul dorit de noi (prin intenţia emisă). În schimb, atunci când suntem ataşaţi, intenţia este blocată într-un cadru mental rigid, care împiedică fluiditatea, creativitatea şi spontaneitatea inerente câmpului. Ataşamentul ne îngheaţă dorinţele, care ies din starea de fluiditate şi flexibilitate infinită şi pătrund într-un cadru rigid care interferează cu procesul de creaţie.

Legea detaşării nu interferează cu *Legea intenţiei şi a dorinţei,* cu stabilirea ţelului. Intenţia de a ajunge la o anumită destinaţie, de a atinge un anumit obiectiv, rămâne intactă. Între punctul de plecare şi cel de sosire există însă o gamă infinită de posibilităţi. Dacă luăm trenul incertitudinii, noi putem schimba direcţia de mers în orice moment, de pildă dacă descoperim un ideal mai înalt, sau un obiectiv mai incitant. În plus, suntem atunci mai puţin tentaţi să forţăm descoperirea unor soluţii la problemele noastre, ceea ce ne permite să rămânem deschişi faţă de posibilităţile care ne ies în cale.

Legea detaşării accelerează procesul evoluţiei. Atunci când înţelegem această lege nu ne mai simţim obligaţi să forţăm aplicarea anumitor soluţii. Aplicarea soluţiilor forţate nu face altceva decât să creeze noi probleme. Atunci când suntem însă centraţi în incertitudine, aşteptând totodată cu încredere ca din haos şi confuzie să apară o soluţie salvatoare, se petrec deseori situaţii care par de-a dreptul miraculoase.

Această stare de luciditate, în care suntem pregătiţi să experimentăm momentul prezent, în plină incertitudine, se întâlneşte cu obiectivul şi cu intenţia noastră şi ne permite astfel să sesizăm ocazia care ne apare în cale. În fond ce este o ocazie? Orice ocazie este deja conţinută în problema pe care o avem. Absolut toate problemele care apar în viaţă reprezintă seminţele unor ocazii care pot apărea şi care ne pot aduce mari beneficii. Important este să sesizăm aceste ocazii, să ne deschidem faţă de câmpul tuturor posibilităţilor, să trăim starea de mister, de minunare, de tulburare, de aventură. În acest fel, viaţa ni se va părea mult mai vie.

Putem privi aşadar orice problemă care ne apare în viaţă ca pe o ocazie care ne poate aduce beneficii mai mari. Deschiderea faţă de aceste ocazii se realizează prin acceptarea înţelepciunii incertitudinii. Când această deschidere interioară se întâlneşte cu ocazia, soluţia la problema noastră apare în mod miraculos.

Oamenii numesc de multe ori acest proces „noroc". Norocul nu este însă altceva decât momentul în care starea de deschidere interioară şi ocazia se întâlnesc faţă în faţă. Când cele două devin una, fiind dublate şi de o stare de martor al haosului, apare inevitabil o soluţie care va

conduce la evoluția noastră accelerată, a noastră, dar și a celor cu care intrăm în contact. Aceasta este rețeta perfectă a succesului, iar la baza ei stă *Legea detașării.*

Aplicarea Legii detaşării

Voi pune în aplicare *Legea detaşării,* angajându-mă să respect următoarele etape:

1. Astăzi îmi propun să fiu detaşat. Mă voi accepta pe mine aşa cum sunt, şi îi voi accepta pe cei din jurul meu aşa cum sunt. Nu voi impune nimănui propriile mele idei despre felul în care ar trebui să decurgă lucrurile. Nu voi impune nici o soluție forțată unei probleme, generând astfel noi probleme. Voi participa la evenimentele din jurul meu cu o implicare detaşată.
2. Astăzi îmi propun ca toate experiențele mele să aibă la bază principiul incertitudinii. Întrucât sunt deschis față de incertitudine, soluțiile vor apărea spontan pornind de la problemele create, de la confuzie, dezordine şi haos. Cu cât situația va părea mai nesigură, cu atât mai sigur mă voi simți eu, căci incertitudinea este calea mea către libertate. Aplicând înțelepciunea incertitudinii, îmi voi găsi propria siguranță.
3. Îmi propun să pătrund în câmpul tuturor posibilităților şi anticipez deja fascinația care apare atunci când eşti deschis față de o infinitate de opțiuni. Îmi doresc să experimentez aventura, magia şi misterul vieții, să mă amuz şi să mă joc.

Capitolul 7
Legea *dharma*-ei, sau a menirii în viață

Orice om are o menire în viață… un har unic sau un talent special pe care îl poate dărui celorlalți.

Atunci când acest talent unic fuzionează cu serviciul adus celorlalți, noi experimentăm o stare de extaz spiritual, care este scopul suprem, mai presus de orice.

Când lucrezi, Tu eşti un flaut prin care trece şoapta orelor, transformându-se în muzică.

… Şi ce înseamnă să lucrezi prin iubire? Înseamnă să țeşi haina cu firele extrase din propria ta inimă, conştient că cea care va purta haina va fi iubita ta…

Kahlil Gibran, Profetul

Cea de-a şaptea lege spirituală a succesului este *Legea* dharma*-ei. Dharma* este un cuvânt sanscrit care înseamnă „menirea în viață”. *Legea* dharma*-ei* afirmă că noi ne-am asumat manifestarea în această formă fizică cu unicul scop de a împlini această menire. Câmpul potențialității pure este în esența lui însăşi divinitatea, iar divinul îşi asumă o formă umană numai cu scopul de a împlini un anumit țel.

Potrivit acestei legi, orice om are un talent unic şi o manieră unică de a-l exprima. Există ceva ce putem face mai bine decât oricine altcineva din întreaga lume. Oricărui talent unic (şi expresiei sale manifestate) îi corespund o serie de nevoi unice. Atunci când aceste nevoi se suprapun peste expresia creativă a talentului nostru, scânteia produsă dă naştere la abundență şi belşug. Exprimarea talentelor noastre pentru a răspunde acestor nevoi creează prosperitate.

Dacă i-am învăța pe copii acest principiu încă de la începutul vieții lor, am vedea ce efecte remarcabile poate să producă el. Personal, am făcut acest lucru cu copiii mei. Le-am spus întotdeauna că există un motiv pentru care se află în această lume şi că ei trebuie să descopere singuri care este acest motiv. Copiii mei au auzit aceste lucruri de la vârsta de patru ani. În plus, i-am învățat cum să mediteze, după care le-am spus: „Aş dori să nu vă temeți niciodată, dar absolut niciodată, în legătură cu felul în care vă veți câştiga existența. Dacă nu veți reuşi singuri acest lucru, eu voi avea grijă de voi, aşa că nu trebuie să vă faceți griji. Aş dori de asemenea să nu vă concentrați excesiv asupra notelor pe care le obțineți la şcoală. Nu țin să deveniți cei mai buni. Ceea ce mi-aş dori în schimb foarte mult din partea voastră ar fi să vă puneți întrebarea în ce fel puteți servi umanitatea, şi care sunt talentele voastre speciale. Fiecare om are un talent special pe care nu-l mai are nimeni altcineva, şi fiecare o mare o manieră specială de a exprima acel talent, pe care nimeni altcineva nu o mai are”. Şi astfel, toți copiii mei au ajuns la cele mai bune şcoli, au avut cele mai mari note, şi fiecare încearcă să îşi exprime unicitatea, *concentrându-se asupra lucrurilor pe care le au de dăruit.* Aceasta este *Legea* dharma*-ei.*

* *

Legea dharma-*ei* are trei elemente. Primul afirmă că orice om se află pe acest pământ pentru a-şi descoperi Sinele real, pentru a realiza că adevărata sa identitate este una spirituală, că în esenţă este o fiinţă spirituală care şi-a asumat o manifestare în formă fizică. Nu este corect să spunem că noi suntem fiinţe umane care au din când în când experienţe spirituale. Realitatea este inversă: noi suntem fiinţe spirituale care şi-au asumat o formă umană ocazională.

Orice om se află pe această planetă pentru a-şi descoperi sinele superior sau sinele spiritual. Acesta este primul înţeles al *Legii* dharma-*ei.* Noi trebuie să descoperim singuri că în interiorul nostru se află un zeu sau o zeiţă într-o stare embrionară, care doreşte să se nască pentru ca noi să ne manifestăm divinitatea.

Cel de-al doilea element al *Legii* dharma-*ei* se referă la exprimarea talentului nostru unic. *Legea* dharma-*ei* afirmă că orice fiinţă umană se naşte cu un talent unic. Fiecare dintre noi are un talent unic prin expresia lui, atât de unic încât nu mai există nimeni pe această planetă care să dispună de acest talent, sau de expresia lui. Altfel spus, există în noi posibilitatea de a face ceva mai presus decât oricine altcineva pe această planetă. Atunci când ne descoperim această menire şi când o exersăm, noi pierdem noţiunea timpului. Atunci când ne exprimăm talentul unic de care dispunem (în unele cazuri avem chiar mai multe asemenea talente unice), expresia acestui talent ne conduce într-o lume a conştiinţei care transcende hotarele timpului.

Cel de-al treilea element al *Legii* dharma-*ei* se referă la serviciul adus umanităţii, semenilor noştri, la anumite întrebări pe care orice om ar trebui să şi le pună, căutând răspunsul la ele: „Ce pot face pentru a fi de folos? Cum îi pot ajuta pe cei cu care intru în contact?” Atunci când combinăm capacitatea de a ne exprima talentul unic cu serviciul adus umanităţii, se poate spune că respectăm plenar *Legea* dharma-*ei.* Dacă mai adăugăm şi experienţa directă a propriei noastre spiritualităţi, a câmpului potenţialităţii pure, este de-a dreptul imposibil să nu avem acces la o prosperitate infinită, căci aceasta este *singura* cale prin care poate fi atinsă prosperitatea.

Această prosperitate nu este temporară, ci permanentă, căci talentul nostru este unic şi nu poate fi depăşit de nimeni, la care se adaugă serviciile aduse semenilor noştri, pe care le putem descoperi răspunzând la întrebări de tipul: „Ce pot să fac ca să-i ajut pe alţii?”, în locul unora de tipul: „Ce pot să fac pentru a-mi fi mie bine?”

Întrebarea „Cu ce mă aleg eu?” ţine de dialogul interior al egoului. Întrebarea „Ce pot să fac pentru a le fi de folos altora?” ţine de dialogul interior al spiritului. Spiritul se referă la acel domeniu al conştiinţei noastre în care experimentăm universalitatea. Simpla trecere de la un dialog interior bazat pe întrebarea „Eu cu ce mă aleg?” la întrebarea „Ce pot face pentru alţii” este suficientă pentru a transcende egoul şi pentru a pătrunde în lumea spiritului. Calea cea mai sigură pentru a pătrunde în lumea spiritului este meditaţia, dar simpla trecere de la o întrebare la alta, aşa cum am arătat mai sus, este suficientă pentru a căpăta acces la lumea spirituală, adică la acea lume în care ne putem experimenta propria universalitate.

Dacă doriţi să folosiţi la maximum *Legea* dharma-*ei,* este necesar să faceţi mai multe angajamente.

Primul angajament este acesta: îmi propun să caut până când îmi voi descoperi sinele superior, care îmi transcende egoul, prin intermediul practicii spirituale.

Cel de-al doilea angajament este următorul: voi urmări să îmi descopăr talentele unice, pentru a mă bucura de ele, căci ştiu că pătrunderea în lumea spiritului, care transcende timpul, aduce după sine fericirea. Voi cunoaşte astfel beatitudinea.

Cel de-al treilea angajament este acesta: mă voi întreba în permanenţă ce pot face pentru a fi de folos umanităţii. Voi răspunde la această întrebare şi apoi voi aplica în practică acest răspuns. Îmi voi folosi talentele unice pentru a le fi de folos semenilor mei, îmbinând împlinirea nevoilor lor cu dorinţa mea de a-i ajuta pe alţii.

Vă propunem să faceţi o listă în scris cu răspunsurile posibile la următoarele două întrebări: dacă nu aţi avea nici o grijă financiară şi aţi dispune de toţi banii din lume, ce aţi face? Dacă răspunsul afirmă că aţi continua să faceţi exact ceea ce faceţi acum, înseamnă că vă aflaţi deja în plină *dharma,* că sunteţi *pasionat* de ceea ce faceţi, deci vă manifestaţi deja talentul unic. Apoi vă puteţi întreba: ce aş putea face pentru a fi de folos umanităţii? Răspundeţi la această întrebare şi apoi aplicaţi practic răspunsul.

Descoperiţi-vă divinitatea, talentul unic, serviţi umanitatea, şi veţi avea astfel parte de întreaga prosperitate pe care o doriţi. Atunci când nevoile noastre interioare creatoare se

suprapun cu nevoile semenilor noştri, prosperitatea curge spontan din lumea nemanifestată în cea manifestată, din împărăţia spiritului în lumea formelor. Începem să experimentăm astfel viaţa noastră ca pe o expresie miraculoasă a divinităţii – nu doar din când în când, ci în permanenţă. Numai astfel putem cunoaşte adevărata fericire şi adevărata semnificaţie a succesului, extazul şi fericirea propriului spirit.

Aplicarea *Legii* dharma-*ei,* sau a menirii în viaţă

Voi pune în aplicare *Legea* dharma-*ei,* angajându-mă să respect următoarele etape:

1. Astăzi voi cultiva plin de iubire zeul sau zeiţa care există în interiorul meu, într-o stare embrionară. Îmi voi acorda întreaga atenţie spiritului care îmi animă trupul şi sufletul. Îmi propun să mă trezesc faţă de liniştea profundă din interiorul inimii mele. Oricât de implicat aş fi într-o experienţă temporală, îmi propun să nu uit nici o clipă de conştiinţa eternităţii.
2. Voi face o listă cu talentele mele unice. Voi adăuga apoi toate acele lucruri pe care îmi place să le fac atunci când îmi manifest talentul unic. Ori de câte ori îmi folosesc talentul unic în serviciul semenilor mei, pierd noţiunea timpului şi aduc prosperitate, deopotrivă în viaţa mea şi în vieţile celor din jur.
3. Îmi voi pune zilnic întrebarea: „Ce pot face pentru a fi de folos altora?” Răspunsul la această întrebare îmi va permite să-i ajut pe alţii, plin de iubire.

Recapitulare şi concluzie

Vreau să cunosc gândurile lui Dumnezeu… Restul nu sunt decât detalii.
Albert Einstein

Mintea universală regizează tot ceea ce se petrece în miliarde de galaxii, cu o precizie elegantă şi cu o inteligenţă fără greş. Inteligenţa ei este supremă şi perfectă, şi poate fi regăsită în toate fibrele existenţei: de la cel mai mic atom până la cea mai mare galaxie. Tot ceea ce trăieşte este o expresie a acestei inteligenţe. Iar această inteligenţă operează prin intermediul celor Şapte Legi Spirituale.

Dacă privim o celulă a corpului uman, vom descoperi în funcţionarea ei expresia acestor legi. Fiecare celulă, indiferent dacă aparţine stomacului, inimii sau creierului, se naşte prin *Legea potenţialităţii pure.* ADN-ul este un exemplu perfect de potenţialitate pură; mai mult, el este *expresia materială* a purei potenţialităţi. Acelaşi ADN care există în toate celulele organismului se exprimă pe sine în multiple feluri, pentru a împlini astfel nevoile unice ale respectivei celule.

Celulele operează de asemenea şi prin intermediul *Legii dăruirii.* O celulă nu poate fi vie şi sănătoasă decât atunci când se află în echilibru. Această stare de echilibru, de împlinire şi armonie, nu poate fi realizată decât printr-un schimb constant, prin dăruire şi primire. Fiecare celulă a corpului le susţine şi le hrăneşte pe toate celelalte, primind la rândul ei susţinere şi hrană din partea lor. Celula se află întotdeauna într-o stare de flux dinamic, iar acest flux nu poate fi întrerupt niciodată. De fapt, fluxul reprezintă însăşi esenţa vieţii celulei. Ea nu poate primi elementele de care are nevoie pentru a-şi putea continua existenţa decât dacă menţine continuitatea acestui flux dinamic.

Legea karma-*ei* este aplicată impecabil de fiecare celulă, căci inteligenţa celulară îi permite să dea întotdeauna răspunsul cel mai corect şi cel mai precis la orice eveniment care se petrece.

Legea efortului minim este respectată la fel de impecabil de către celule, ale căror funcţii sunt îndeplinite cu o eficienţă discretă şi într-o stare de luciditate relaxată.

Legea intenţiei şi a dorinţei face ca intenţiile fiecărei celule să contribuie la puterea infinită de organizare a inteligenţei naturii. Chiar şi o simplă intenţie cum ar fi metabolizarea unei molecule de zahăr declanşează pe loc o întreagă simfonie de evenimente în interiorul corpului, care trebuie să secrete o cantitate precisă de hormoni, la momentul cel mai potrivit, pentru a converti molecula de zahăr în energie creatoare pură.

Respectarea *Legii detaşării* de către celule este evidentă. Celulele sunt perfect detaşate de rezultatul intențiilor lor. Ele nu dau greş niciodată tocmai pentru că sunt perfect centrate în viață, în momentul prezent, în luciditatea inteligenței celulare.

Fiecare celulă respectă de asemenea *Legea* dharma-*ei.* Fiecare celulă are datoria să-şi descopere sursa, sinele superior; mai mult, ea trebuie să îşi servească suratele, pe celelalte celule, şi să-şi manifeste talentele unice. Celulele inimii, ale stomacului, şi cele imunitare au toate aceeaşi sursă, sinele superior, câmpul potențialității pure. Fiind direct conectate la acest computer cosmic, ele îşi pot exprima talentele unice fără nici un efort şi fără să perceapă conştiința timpului. În acest fel, ele îşi păstrează integritatea, asigurând totodată integritatea corpului fizic. Dialogul interior al oricărei celule din corpul uman este acesta: „Cum pot să ajut?" Celulele inimii doresc să le ajute pe cele ale sistemului imunitar, celulele sistemului imunitar doresc să le ajute pe cele ale stomacului şi pe cele ale plămânilor, iar celulele creierului le ascultă şi le ajută pe toate celelalte. Fiecare celulă din corpul uman are o singură funcție: aceea de a le ajuta pe toate celelalte celule.

Privind comportamentul celulelor din propriul nostru corp noi putem observa cea mai eficientă şi mai perfectă expresie a celor Şapte Legi Spirituale. Acesta este geniul inteligenței naturii. Acestea sunt gândurile lui Dumnezeu – tot restul sunt detalii.

* *

Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului reprezintă aşadar nişte principii atotputernice care ne permit să atingem autocontrolul şi cunoaşterea de sine. Dacă veți studia aceste legi şi veți aplica etapele descrise în această carte, aveți toate şansele să manifestați tot ceea ce veți dori, să obțineți întreaga prosperitate, banii şi bunăstarea de care aveți nevoie. În plus, viața dumneavoastră va deveni mai frumoasă şi mai plăcută din toate punctele de vedere, căci aceste legi sunt simultan şi legile vieții, cele care fac ca viața să merite să fie trăită.

Există o ordine naturală în aplicarea acestor legi în viața de zi cu zi, care vă poate ajuta să vi le reamintiți. *Legea potențialității pure* este experimentată prin tăcere, meditație, ne-emiterea de judecăți şi de critici, şi prin comuniunea cu natura, dar ea este activată prin aplicarea *Legii dăruirii.* Esența acestui principiu constă în a învăța să dăruiți (consacrați) ceea ce vă doriți. Astfel poate fi activată *Legea potențialității pure.* Dacă doriți să obțineți prosperitate, dăruiți prosperitate; dacă doriți să obțineți bani, dăruiți bani; dacă doriți să obțineți iubire, respect şi apreciere, dăruiți iubire, respect şi apreciere.

Actele de dăruire activează de asemenea *Legea* karma-*ei.* Vă puteți crea astfel o *karma* bună, iar o *karma* bună face ca totul să decurgă mai uşor în viață. Veți remarca astfel că nu va mai trebui să depuneți eforturi la fel de mari pentru a obține ceea ce doriți, ceea ce ne conduce automat la *Legea efortului minim.* Când totul va deveni uşor şi lipsit de efort, şi când dorințele dumneavoastră vor fi împlinite, veți ajunge să înțelegeți spontan *Legea intenției şi a dorinței.* Împlinirea dorințelor fără nici un efort uşurează enorm aplicarea *Legii detaşării.*

În sfârşit, atunci când veți începe să înțelegeți toate legile de mai sus, vă veți focaliza în mod natural asupra menirii dumneavoastră în viață, ajungând astfel la *Legea* dharma-*ei.* Prin aplicarea acestei legi, prin manifestarea talentelor dumneavoastră unice şi împlinirea nevoilor semenilor dumneavoastră, veți putea crea tot ceea ce veți dori, oricând veți dori acest lucru. Veți deveni astfel senin şi fericit, iar viața dumneavoastră va deveni o expresie a iubirii infinite.

* *

Noi suntem călători pe drumul eternității, iar calea noastră este cosmosul, dansul stelelor şi al galaxiilor. Viața este eternă, dar expresiile ei sunt efemere, trecătoare, simple clipe care apar şi dispar. Gautama Buddha, părintele budismului, spunea odată:

Această existență a noastră este la fel de trecătoare ca şi norii pe un cer de toamnă.

Contemplarea naşterii şi morții ființelor umane este ca şi cum ai privi mişcările unui dans.

Durata unei vieți poate fi asemănată cu un fulger,

Care iluminează efemer cerul, sau cu un pârâu de munte.

Ne-am oprit pentru o clipă să ne întâlnim unii cu alții, să ne iubim, să ne împărtăşim trăirile. Clipa prezentă este prețioasă, dar trecătoare. Este o simplă paranteză în cadrul eternității. Dacă vom şti să ne îngrijim unii de alții, plini de iubire şi de seninătate, noi putem crea o viață prosperă pentru noi şi pentru cei din jurul nostru. Abia atunci vom putea spune că a meritat să trăim clipa prezentă.

Despre autor

Deepak Chopra este unul din cei mai cunoscuţi lideri spirituali din întreaga lume, fiind renumit îndeosebi pentru studiile sale în domeniul medicinii ansamblului corp-minte şi al potenţialului uman. Este autorul a numeroase best-seller-uri, printre care *Corpul nemuritor, mintea eternă; Vindecarea cuantică* şi *Crearea prosperităţii,* precum şi al numeroase programe audio şi video care promovează starea de bunăstare fizică şi sufletească. Lucrările sale au fost traduse în peste 25 de limbi. Deepak Chopra a ţinut conferinţe în America de Nord şi de Sud, în India, Europa, Japonia şi Australia. La ora actuală este directorul executiv al Institutului pentru Medicina Ansamblului Corp-Minte şi pentru Potenţialul Uman, de la Sharp HealthCare din San Diego, California.

Cărţi publicate de acelaşi autor

Crearea prosperităţii
Corpul nemuritor, mintea eternă
Călătorie pe calea vindecării
Somnul odihnitor
Greutatea perfectă
Sănătatea perfectă
Viaţa necondiţionată
Vindecarea cuantică
Cum putem obţine o sănătate perfectă
Întoarcerea la rishi

Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului reprezintă însăşi esenţa *creării prosperităţii, a conştiinţei bogăţiei în câmpul tuturor posibilităţilor.* În această carte remarcabilă, Deepak Chopra revelează semnificaţia plenară a conceptului de conştiinţă a bogăţiei şi prezintă o serie de etape simple şi de acţiuni pe care le putem realiza zi de zi pentru a obţine în mod spontan bogăţie şi prosperitate, în toate formele acestora de expresie.

GLOBAL NETWORK FOR SPIRITUAL SUCCESS
POST OFFICE BOX 1001
DEL MAR, CALIFORNIA, 92014

Dragi prieteni,

În lucrarea *Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului* mi-am propus să descriu virtuţile şi principiile asociate lor care mi-au permis mie şi foarte multor altor persoane pe care le cunosc să dobândim o satisfacţie spirituală şi un succes material. Vă scriu aceste rânduri pentru a vă invita să vă alăturaţi mie (şi altor milioane de oameni care au cunoscut succesul în lumea întreagă), în reţeaua globală pe care am intitulat-o ***Global Network for Spiritual Success,*** şi care are la bază practica zilnică a acestor principii şi a acestor linii directoare.

Participarea la demersul nostru este deschisă tuturor celor care doresc să practice cele Şapte Legi Spirituale. Personal, am preferat să mă concentrez asupra unei singure legi timp de o zi pe săptămână, începând cu duminica *(Legea potenţialităţii pure)* şi terminând cu sâmbăta *(Legea* dharma-*ei).* Simpla concentrare a atenţiei asupra unei legi spirituale vă va transforma radical viaţa, aşa cum a transformat-o pe a mea, iar dacă ne vom concentra cu toţii asupra aceleiaşi legi în aceeaşi zi a săptămânii, vom putea crea un câmp colectiv ce va deveni din ce în ce mai puternic, astfel încât atunci când va fi atinsă masa critică de persoane care au cunoscut succesul, viaţa pe planeta noastră va fi radical transformată.

Mai multe grupuri de prieteni din întreaga lume au început deja această practică de concentrare asupra unei legi spirituale în fiecare zi a săptămânii. Vă sugerez de asemenea să procedaţi aşa cum am făcut eu cu prietenii mei: să creaţi grupuri de studiu împreună cu membrii familiei, cu prietenii sau cu colegii dumneavoastră, întâlnindu-vă odată pe săptămână pentru a discuta despre experienţele dumneavoastră spirituale ca urmare a aplicării acestor legi. Dacă experienţele vor fi cu totul deosebite, lucru care se va petrece din când în când în viaţa fiecăruia, vă invit să le notaţi în scris şi să mi le trimiteţi pe adresa prezentată mai sus.

Dacă doriți să vă înscrieți în rețeaua noastră globală, **Global Network for Spiritual Success,** tot ce aveți de făcut este să trimiteți numele, adresa şi numărul dumneavoastră de telefon la adresa de mai sus, iar noi vă vom trimite un card cu cele Şapte Legi Spirituale şi diferite informații referitoare la evoluția rețelei.

Crearea acestei rețele reprezintă unul din visele mele cele mai frumoase. Prin înscrierea în rețea şi prin participarea directă la aplicarea celor Şapte Legi Spirituale veți putea cunoaşte succesul spiritual şi împlinirea tuturor dorințelor care vă animă. Nu v-aş putea dori o binecuvântare mai mare decât aceasta.

Cu iubire şi respect,

Deepak Chopra

Coperta interioară

Examinând legile naturale care guvernează întreaga creație, această carte spulberă mitul potrivit căruia succesul ar fi rezultatul muncii pline de efort, al planurilor respectate întocmai şi al ambițiilor nemăsurate.

În lucrarea ***Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului,*** Deepak Chopra oferă o altă perspectivă asupra felului în care putem atinge succesul. Prin înțelegerea adevăratei noastre naturi, învățând să trăim în armonie cu legile naturii, viața noastră va cunoaşte fără nici un efort o bunăstare nouă; vom avea o stare mai bună de sănătate, relații interumane mai armonioase, o mai mare energie şi un mai mare entuziasm de a trăi.

Cartea conține principiile unei înțelepciuni străvechi şi o serie de etape practice ce pot fi aplicate pe loc, ceea ce face din ea o lucrare de referință, pe care veți dori să o recitiți din nou şi din nou.

DEEPAK CHOPRA este autorul a numeroase best-seller-uri, printre care se numără *Corpul nemuritor, mintea eternă, Crearea prosperității, Vindecarea cuantică, Viața necondiționată, Cum putem obține o sănătate perfectă* şi *Întoarcerea la* rishi.

Ideile exprimate în lucrările sale aduc laolaltă fizica şi filosofia, cunoştințele practice şi cele spirituale, înțelepciunea străveche a Orientului şi ştiința modernă occidentală, pentru a permite obținerea unor rezultate dintre cele mai puternice şi mai dinamice.

Coperta spate

Aceasta nu este o carte pentru o singură lectură, ci pentru o viață, căci ea include între paginile ei secretele care pot ajuta la împlinirea tuturor viselor dumneavoastră. În ***Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului,*** Deepak Chopra prezintă esența învățăturilor sale sub forma sintetică a şapte legi simple, a şapte principii extrem de puternice, care pot fi aplicate cu uşurință pentru a aduce succesul în toate domeniile pe care le doriți.

„Este o carte care trebuie citită obligatoriu de către toți cei care nu au reuşit să citească până acum *Profetul* lui Khalil Gibran".

The New York Times

„Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului *prezintă instrumentele prin care toți călătorii spirituali care trăiesc în sec. XXI pot cunoaşte Realitatea Virtuală".*

Peter Guber, Preşedinte Sony Pictures Entertainment

„Dintre toate cărțile lui Deepak, ***Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului*** oferă cea mai profundă viziune prin care ne putem ordona viața conform principiilor cele mai înalte şi mai armonioase. Este într-adevăr superbă".

Anthony Robbins, autorul lucrării *Treziți uriaşul din interior şi puterea nelimitată*

„Cele Şapte Legi Spirituale ale succesului prezintă principiile directoare pentru toți cei care doresc să ducă o viață creativă şi satisfăcătoare, dar şi pentru organizațiile umane".

Ken Blanchard, co-autor al lucrării *Manager într-un minut*